Jumalan valtakunnan evankeliumi

Se ON ratkaisu!

Tiedätkö, että Jeesus sanoi, ettei loppu voi tulla, ennen kuin Jumalan valtakunta on julistettu maailmalle todistukseksi?



”Susi asuu lampaiden kanssa … Ne eivät tee pahaa eivätkä tuhoa koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa täyttyy Herran tuntemuksesta, niin kuin vedet peittävät meren.” (Jesaja 11:6,9)

Kirjoittanut

Bob Thiel, Ph.D.

Jumalan valtakunnan evankeliumi

Se ON ratkaisu!

Kirjoittanut Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Miksi ihmiskunta ei pysty ratkaisemaan ongelmiaan?

Tiesitkö, että Raamatun mukaan Jeesuksen saarnat koskivat alusta loppuun asti Jumalan valtakunnan evankeliumia?

Tiesitkö, että Jumalan valtakunta oli apostolien ja heidän ensimmäisten seuraajiensa painopiste?

Onko Jumalan valtakunta Jeesuksen persoona? Onko Jumalan valtakunta se, että Jeesus elää elämäänsä meissä nyt? Onko Jumalan valtakunta jonkinlainen tulevaisuudessa toteutuva todellinen valtakunta? Uskotko siihen, mitä Raamattu opettaa?

Mikä on valtakunta? Mikä Jumalan valtakunta oikeastaan on? Mitä Raamattu opettaa? Mitä varhainen kristillinen kirkko opetti?

Tiedätkö, että loppu ei voi tulla, ennen kuin Jumalan valtakunnasta on saarnattu maailmalle todistuksena?

Etukannen valokuva esittää lammasta, joka makaa suden vieressä; kuvan on sommitellut Burdine Printing and Graphics. Takakannen valokuva on osa alkuperäistä Jumalan seurakunnan rakennusta Jerusalemissa, ja sen on ottanut vuonna 2013 tohtori Bob Thiel.

SISÄLLYSLUETTELO

1. Onko ihmiskunnalla ratkaisuja? s. 4

2. Mitä evankeliumia Jeesus saarnasi? s. 9

3. Tunnettiinko Jumalan valtakunta jo Vanhassa testamentissa? s. 21

4. Opettivatko apostolit valtakunnan evankeliumia? s. 27

5. Uuden testamentin ulkopuoliset lähteet opettivat Jumalan valtakunnasta. s. 37

6. Kreikkalais-roomalaiset kirkot opettavat, että valtakunta on tärkeä, mutta... s. 58

7. Miksi Jumalan valtakunta? s. 66

***Yhteystiedot* s. 74**

Huomautus: Tämä kirja on tekoälyn tekemä käännös englanninkielisestä versiosta, minkä vuoksi jotkut ilmaisut eivät ehkä täysin vastaa alkuperäistä tekstiä, mutta toivomme niiden olevan mahdollisimman lähellä alkuperäistä. Englanninkielinen versio on saatavilla ilmaiseksi verkossa osoitteessa www.ccog.org.

1. **Onko ihmiskunnalla ratkaisuja?**

Maailmalla on monia ongelmia.

Monet ihmiset kärsivät nälästä. Monet ihmiset ovat sorrettuja. Monet ihmiset elävät köyhyydessä. Monet valtiot ovat vakavissa veloissa. Lapset, myös syntymättömät, joutuvat hyväksikäytön kohteeksi. Lääkeresistentit taudit huolestuttavat monia lääkäreitä. Suurten teollisuuskaupunkien ilma on liian saastunutta ollakseen terveellistä. Erilaiset poliitikot uhkaavat sodalla. Terrori-iskut jatkuvat.

Voivatko maailman johtajat ratkaista ihmiskunnan kohtaamat ongelmat?

Monet uskovat niin.

Uusi yleismaailmallinen toimintaohjelma

25. syyskuuta 2015, Vatikaanin paavi Franciscuksen pääpuheenvuoron jälkeen, Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) 193 jäsenmaata äänestivät ”17 kestävän kehityksen tavoitteen” toteuttamisen puolesta. Tätä kutsutaan toisinaan *uudeksi universaaliksi agendaksi*. Tässä ovat YK:n 17 tavoitetta:

> Tavoite 1. Poistaa köyhyys kaikissa muodoissaan kaikkialla
>
> Tavoite 2. Poistetaan nälkä, saavutetaan elintarviketurva ja parannetaan ravitsemusta sekä edistetään kestävää maataloutta
>
> Tavoite 3. Varmistaa terveellinen elämä ja edistää hyvinvointia kaikille ikäryhmille
>
> Tavoite 4. Varmistaa osallistava, tasa-arvoinen ja laadukas koulutus sekä edistää elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia kaikille
>
> Tavoite 5. Saavuttaa sukupuolten tasa-arvo ja vahvistaa kaikkien naisten ja tyttöjen asemaa
>
> Tavoite 6. Varmistaa veden ja sanitaation saatavuus ja kestävä hallinta kaikille

Tavoite 7. Varmistaa kohtuuhintaisen, luotettavan, kestävän ja nykyaikaisen energian saatavuus kaikille

Tavoite 8. Edistää kestävää, osallistavaa ja kestävää talouskasvua, täystyöllisyyttä ja tuottavaa työllisyyttä sekä ihmisarvoista työtä kaikille

Tavoite 9. Rakentaa kestävää infrastruktuuria, edistää osallistavaa ja kestävää teollistumista sekä tukea innovaatioita

Tavoite 10. Vähentää eriarvoisuutta maiden sisällä ja maiden välillä

Tavoite 11. Tehdä kaupungeista ja asutuskeskuksista osallistavia, turvallisia, kestävärakenteisia ja kestäviä

Tavoite 12. Varmistaa kestävät kulutus- ja tuotantotavat

Tavoite 13. Ryhtyä kiireellisiin toimiin ilmastonmuutoksen ja sen vaikutusten torjumiseksi

Tavoite 14. Säilyttää ja käyttää kestävästi valtameriä, meriä ja meren luonnonvaroja kestävän kehityksen edistämiseksi

Tavoite 15. Suojella ja ennallistaa maaekosysteemejä sekä edistää niiden kestävää käyttöä, hoitaa metsiä kestävällä tavalla, torjua aavikoitumista sekä pysäyttää ja kääntää maaperän huonontuminen ja pysäyttää biologisen monimuotoisuuden väheneminen

Tavoite 16. Edistää rauhanomaisia ja osallistavia yhteiskuntia kestävän kehityksen edistämiseksi, taata kaikille oikeussuojan saatavuus ja rakentaa tehokkaita, vastuullisia ja osallistavia instituutioita kaikilla tasoilla

Tavoite 17. Vahvistaa toteuttamiskeinoja ja elvyttää kestävän kehityksen maailmanlaajuista kumppanuutta

Tämän toimintaohjelman on tarkoitus olla täysin toteutettu vuoteen 2030 mennessä, ja sitä kutsutaan myös *Kestävän kehityksen toimintaohjelmaksi 2030*. Sen tavoitteena on ratkaista ihmiskuntaa vaivaavia ongelmia

sääntelyn, koulutuksen sekä kansainvälisen ja uskontojen välisen yhteistyön avulla. Vaikka monet sen tavoitteista ovat hyviä, jotkut sen menetelmistä ja päämääristä ovat pahoja (ks. 1. Mooseksen kirja 3:5). Tämä toimintaohjelma oli myös sopusoinnussa edesmenneen paavi Franciscuksen *Laudato Si* -kiertokirjeen kanssa. Myös paavi Leo XIV antoi lausuntoja tämän Agenda 2030:n tueksi.

”Uutta universaalia toimintaohjelmaa” voitaisiin kutsua ”uudeksi katoliseksi toimintaohjelmaksi”, sillä sana ”katolinen” tarkoittaa ”universaalia”. Paavi Franciscus kutsui
”tärkeäksi toivon merkiksi”.

YK:n sopimuksen jatkotoimena järjestettiin Pariisissa joulukuussa 2015 kokous (jonka virallinen nimi oli *YK:n ilmastosopimuksen osapuolten 21. konferenssi*). Paavi Franciscus kiitti myös tätä kansainvälistä sopimusta ja kehotti maita ”seuraamaan huolellisesti edessä olevaa tietä ja toimimaan yhä kasvavalla solidaarisuuden hengellä”.

Lähes kaikki maailman valtiot hyväksyivät Pariisin sopimuksen, jossa oli määritelty konkreettiset ympäristötavoitteet ja rahoitussitoumukset. (Silloinen Yhdysvaltain presidentti Barack Obama allekirjoitti vuonna 2016 asiakirjan, jolla Yhdysvallat sitoutui sopimukseen, mutta vuonna 2017 Yhdysvaltain presidentti Donald Trump ilmoitti, että Yhdysvallat EI hyväksy sovittua Pariisin sopimusta, ja vetäytyi siitä. Tämä aiheutti kansainvälistä suuttumusta ja on edistänyt Yhdysvaltain eristäytymistä Euroopasta ja monista muista maailman osista.) Paavi Franciscus totesi, että ihmiskunta ”menee tuhoon”, ellei se tee ilmastoon liittyviä muutoksia.

Vaikka kukaan ei halua hengittää saastunutta ilmaa, kärsiä nälästä, elää köyhyydessä, olla vaarassa jne., ratkaisevatko ihmiskunnan pyrkimykset saavuttaa YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelman ja/tai Pariisin sopimuksen tavoitteet ihmiskunnan kohtaamat ongelmat?

Yhdistyneiden Kansakuntien historia

Yhdistyneet Kansakunnat perustettiin 24. lokakuuta 1945 toisen maailmansodan jälkeen, jotta voitaisiin estää toisen samanlaisen konfliktin

syntyminen ja edistää rauhaa maailmassa. Perustamishetkellä YK:lla oli 51 jäsenvaltiota; nykyään niitä on 193.

Yhdistyneiden Kansakuntien perustamisen jälkeen maailmassa on ollut satoja, ellei jopa tuhansia konflikteja, mutta emme ole vielä kokeneet sitä, mitä voitaisiin kuvata kolmanneksi maailmansodaksi.

Jotkut uskovat, että kansainvälinen yhteistyö, jota Yhdistyneet Kansakunnat väittää edistävänsä, yhdistettynä sellaiseen uskontojenväliseen ja ekumeeniseen toimintaan, jota paavi Leo XIV ja monet muut uskonnolliset johtajat yrittävät edistää, tuo mukanaan rauhaa ja vaurautta.

Yhdistyneiden Kansakuntien saavutukset tässä asiassa eivät kuitenkaan ole olleet hyviä. Yhdistyneiden Kansakuntien perustamisen jälkeen tapahtuneiden lukuisten aseellisten konfliktien lisäksi useat miljoonat ihmiset kärsivät nälästä, ovat pakolaisia ja/tai elävät äärimmäisessä köyhyydessä.

Kymmeniä vuosia sitten YK ryhtyi toteuttamaan *vuosituhannen kehitystavoitteitaan*. Tavoitteita oli kahdeksan, mutta hanke epäonnistui jopa YK:n oman arvion mukaan. Niinpä vuonna 2015 hyväksyttiin niin sanotut ”17 kestävän kehityksen tavoitetta”. Jotkut suhtautuvat asiaan optimistisesti. Toiset pitävät sitä utopistisena fantasiana.

Utopiasta puheen ollen, 6. toukokuuta 2016 silloinen paavi Franciscus sanoi unelmoivansa inhimillisestä eurooppalaisesta utopiasta, jonka saavuttamisessa hänen kirkonsa voisi auttaa mannerta. Tuo paavin unelma tulee kuitenkin osoittautumaan painajaiseksi (ks. Ilmestyskirja 18).

Yhteistyötä ja menestystä voi olla, mutta …

Merriam Websterin sanakirjan mukaan utopia on ”kuvitteellinen paikka, jossa hallitus, lait ja yhteiskunnalliset olot ovat täydellisiä”. Raamattu opettaa, ettei ihmiskunta voi ratkaista ongelmiaan yksin:

> [23] Herra, minä tiedän, ettei ihmisen tie ole hänessä itsessään; ei ole ihmisen vallassa ohjata omia askeleitaan. (Jeremia 10:23, koko tekstissä NKJV-käännös, ellei toisin mainita)

Raamattu opettaa, että kansainvälinen yhteistyö epäonnistuu:

> [16] Tuho ja kurjuus ovat heidän teillään; [17] eivätkä he tunne rauhan tietä. [18] Heidän silmissään ei ole Jumalan pelkoa. (Roomalaiskirje 3:16–18)

Silti monet ihmiset pyrkivät kohti omaa näkemystään utopistisesta yhteiskunnasta ja yrittävät toisinaan jopa ottaa uskonnon mukaan kuvioihin. Mutta lähes kukaan ei ole halukas seuraamaan ainoan todellisen Jumalan teitä. Ei ole niin, ettei edistystä tapahtuisi minkään Yhdistyneiden Kansakuntien tai Vatikaanin tavoitteiden suhteen. Jonkin verran edistystä tapahtuu (ja monet tavoitteista ovat hyviä), samoin kuin joitakin takaiskuja.

Itse asiassa, ja luultavasti mittavan konfliktin jälkeen, jonkinlainen kansainvälinen rauhansopimus tullaan solmimaan ja vahvistamaan (Daniel 9:27). Kun se tapahtuu, monet uskovat virheellisesti, että ihmiskunta on luomassa rauhallisempaa ja utopistisempaa yhteiskuntaa.

Monet lankeavat tällaisen kansainvälisen ”utopistisen edistyksen” (vrt. Hesekiel 13:10) sekä erilaisten merkkien ja ihmeiden (2. Tessalonikalaisille 2:9–12) pauloihin. Mutta Raamattu sanoo, ettei tällainen rauha kestä (Daniel 9:27; 11:31–44), huolimatta siitä, mitä johtajat saattavat väittää (1. Tessalonikalaisille 5:3; Jesaja 59:8).

Ajatus siitä, että ilman Jeesusta (ks. Johanneksen evankeliumi 15:5; Matteuksen evankeliumi 24:21–22) ihmiskunta voisi luoda utopian tässä ”nykyisessä pahan aikakaudessa”, on väärä evankeliumi (Galatalaiskirje 1:3–10).

Jos ihmiskunta yksinään on täysin kykenemätön luomaan todellista utopiaa, onko minkäänlainen utopia lainkaan mahdollinen?

Kyllä.

Jumalan valtakunta tekee tästä planeetasta ja myöhemmin koko ikuisuudesta uskomattoman paljon paremman.

2. Mitä evankeliumia Jeesus saarnasi?

Raamattu opettaa, että utopistinen yhteiskunta, jota kutsutaan Jumalan valtakunnaksi, korvaa ihmisten hallitukset (Daniel 2:44; Ilmestyskirja 11:15; 19:1–21).

Kun Jeesus aloitti julkisen toimintansa, Hän aloitti saarnaamalla ***Jumalan valtakunnan evankeliumia***. Markuksen kertomus kuuluu seuraavasti:

> [14] Kun Johannes oli pantu vankilaan, Jeesus tuli Galileaan ja saarnasi Jumalan valtakunnan evankeliumia, [15] sanoen: ”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on lähellä. Kääntykää ja uskokaa evankeliumiin.” (Mark. 1:14–15)

Termi ”evankeliumi” tulee kreikkalaisesta sanasta, joka translitteroidaan muodossa *euangelion*, ja se tarkoittaa ”hyvää sanomaa” tai ”hyvää uutista”. Uudessa testamentissa englanninkielinen sana ”kingdom” (valtakunta), joka liittyy Jumalan valtakuntaan, mainitaan noin 149 kertaa NKJV-käännöksessä ja 151 kertaa *Douay-Rheims-raamatussa*. Se tulee kreikkalaisesta sanasta, joka translitteroidaan muodossa *basileia* ja joka tarkoittaa hallintoa tai kuninkaallista valtakuntaa.

Ihmisten valtakunnilla, samoin kuin Jumalan valtakunnalla, on kuningas (Ilm. 17:14), ne kattavat maantieteellisen alueen (Ilm. 11:15), niillä on säännöt (Jes. 2:3–4; 30:9) ja niillä on alamaisia (Luuk. 13:29).

Tässä on ensimmäinen Jeesuksen julkinen opetus, jonka Matteus on kirjannut muistiin:

> [23] Ja Jeesus kiersi koko Galilean, opetti heidän synagoogissaan ja julisti valtakunnan evankeliumia (Matteus 4:23)

Matteus kertoo myös:

> [35] Sitten Jeesus kiersi kaikkia kaupunkeja ja kyliä, opetti niiden synagoogissa ja julisti valtakunnan evankeliumia, (Matteus 9:35)

Uusi testamentti osoittaa, että Jeesus hallitsee ikuisesti:

> [33] Ja hän hallitsee Jaakobin suvun yli ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua. (Luukas 1:33)

Luukas kertoo, että Jeesus lähetettiin julistamaan Jumalan valtakuntaa. Huomaa, mitä Jeesus opetti:

> [43] Hän sanoi heille: ”Minun on julistettava Jumalan valtakuntaa myös muille kaupungeille, sillä tätä varten minut on lähetetty.” (Luukas 4:43)

Oletko koskaan kuullut tämän saarnattavan? Oletko koskaan tajunnut, että Jeesuksen lähetystarkoitus oli julistaa Jumalan valtakuntaa?

Luukas kertoo myös, että Jeesus *todellakin* meni saarnaamaan Jumalan valtakuntaa:

> [10] Ja kun apostolit olivat palanneet, he kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet. Sitten hän otti heidät mukaansa ja meni syrjään yksinään erämaahan, joka kuului Betesaidan kaupunkiin. [11] Mutta kun väkijoukot saivat tietää siitä, he seurasivat häntä; ja hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta. (Luukas 9:10–11)

Jeesus opetti, että Jumalan valtakunnan tulisi olla ensisijainen tavoite niille, jotka haluavat seurata Häntä:

> [33] Mutta etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, (Matteus 6:33)

> [31] Mutta etsikää Jumalan valtakuntaa, niin kaikki nämä asiat annetaan teille lisäksi. [32] Älkää peljätkö, pieni lauma, sillä teidän Isänne on mielissään antamaan teille valtakunnan. (Luukas 12:31–32)

Kristittyjen tulee ETSIÄ ENSIN Jumalan valtakuntaa. He tekevät tämän asettamalla sen ensisijaiseksi tavoitteekseen elämällä niin kuin Kristus haluaisi heidän elävän ja odottaen innokkaasti Hänen paluutaan ja valtakuntaansa. Silti suurin osa niistä, jotka tunnustavat Kristuksen, ei ainoastaan jätä etsimättä ensin Jumalan valtakuntaa, vaan he eivät edes

tiedä, mikä se on. Monet uskovat myös virheellisesti, että osallistuminen maalliseen politiikkaan on se, mitä Jumala odottaa kristityiltä. Koska he eivät ymmärrä Jumalan valtakuntaa, he eivät

elää nyt niin kuin heidän pitäisi, eivätkä ymmärrä, miksi ihmiskunta on niin puutteellinen.

Huomaa myös, että valtakunta annetaan pienelle laumalle (vrt. Roomalaiskirje 11:5). Tarvitaan nöyryyttä, jotta on valmis olemaan osa todellista pientä laumaa.

Jumalan valtakuntaa ei ole vielä perustettu maan päälle

Jeesus opetti, että hänen seuraajiensa tulisi rukoilla valtakunnan tulemista, joten he eivät vielä omista sitä:

> 9 Isä meidän, joka olet taivaissa, pyhitetty olkoon sinun nimesi. 10 Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi (Matteus 6:9–10)

Jeesus lähetti opetuslapsensa julistamaan Jumalan valtakuntaa:

> 1 Sitten Hän kutsui kaksitoista opetuslapsensa luokseen ja antoi heille voiman ja vallan kaikkien riivaajien yli sekä parantaa sairauksia. 2 Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa. (Luukas 9:1-2)

Jeesus opetti, että Hänen läsnäolonsa yksinään ei ollut valtakunta, sillä valtakuntaa ei ollut vielä perustettu maan päälle, ja siksi Hän ei ajanut riivaajia pois omassa nimessään tuolloin:

> 28 Mutta jos minä karkotan riivaajia Jumalan Hengellä, niin totisesti, Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne. (Matteus 12:28)

Todellinen valtakunta on tulevaisuudessa – ei nyt, kuten Markus osoittaa:

> 47 Ja jos silmäsi saa sinut syntiin, revi se pois. Sinulle on parempi päästä Jumalan valtakuntaan yhdellä silmällä kuin, vaikka sinulla olisi kaksi silmää, joutua heitetyksi … (Mark. 9:47)

> [23] Jeesus katseli ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen: ”Kuinka vaikeaa onkaan rikkailla päästä Jumalan valtakuntaan!” [24] Ja opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus vastasi jälleen ja sanoi heille: ”Lapset, kuinka vaikeaa on niille, jotka luottavat rikkauteen, päästä Jumalan valtakuntaan! [25] Kamelin on helpompi mennä neulan silmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” (Mark. 10:23–25)

> [25] Totisesti, minä sanon teille: en enää juo viiniköynnöksen hedelmää, ennen kuin se päivä tulee, jolloin juon sitä uutta Jumalan valtakunnassa.” (Mark. 14:25)

> [43] Arimatialainen Joosef, merkittävä neuvoston jäsen, joka itsekin odotti Jumalan valtakuntaa, tuli ja rohkaistui … (Mark. 15:43)

Jeesus opetti, että valtakunta ei ole tällä hetkellä osa tätä nykyistä maailmaa:

> [36] Jeesus vastasi: ”Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. Jos minun valtakuntani olisi tästä maailmasta, palvelijani taistelisivat, jotta minua ei luovutettaisi juutalaisille; mutta nyt minun valtakuntani ei ole täältä.” (Joh. 18:36)

Jeesus opetti, että valtakunta tulee sen jälkeen, kun Hän palaa sen kuninkaana:

> [31] ”Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit hänen mukanaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. [32] Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa heidät toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. [33] Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. [34] Silloin Kuningas sanoo niille, jotka ovat hänen oikealla puolellaan: ’Tulkaa, te minun Isäni siunatut, perikää valtakunta, joka on teille valmistettu maailman perustamisesta lähtien.’ (Matteus 25:31–34)

Koska Jumalan valtakunta ei ole vielä täällä, emme näe todellista utopiaa ennen kuin se on perustettu. Koska useimmat eivät ymmärrä Jumalan

valtakuntaa, he eivät ymmärrä, miten Hänen rakastava hallituksensa toimii.

Jumalan valtakunta ei tule, ”ennen kuin pakanakansojen täysi luku on tullut sisään” (Roomalaiskirje 11:25) – eikä sitä ole vielä tapahtunut.

Minkälaiseksi Jeesus kuvaili valtakuntaa?

Jeesus antoi joitakin selityksiä siitä, millainen Jumalan valtakunta on:

> 26 Ja Hän sanoi: ”Jumalan valtakunta on kuin mies, joka kylvää
> siemenen maahan, 27 ja nukkuu yöllä ja herää päivällä, ja siemen
> itää ja kasvaa, vaikka hän itse ei tiedä miten. 28 Sillä maa tuottaa
> satoa itsestään: ensin verson, sitten tähkän, sen jälkeen täyden
> jyvän tähkässä. 29 Mutta kun jyvä kypsyy, hän ottaa heti sirpin
> käteen, sillä sadonkorjuun aika on tullut.” (Mark. 4:26–29)

> 18 Sitten Hän sanoi: ”Minkälainen on Jumalan valtakunta? Ja mihin
> minä sen vertaan? 19 Se on kuin sinappisiemen, jonka eräs mies
> otti ja istutti puutarhaansa; ja se kasvoi ja tuli suureksi puuksi, ja
> taivaan linnut pesivät sen oksilla.” 20 Ja jälleen Hän sanoi: ”Mihin
> minä vertaan Jumalan valtakuntaa? 21 Se on kuin hiiva, jonka eräs
> nainen otti ja kätki kolmeen mittaan jauhoja, kunnes kaikki oli
> käynyt.” (Luukas 13:18–21)

Nämä vertaukset viittaavat siihen, että aluksi Jumalan valtakunta on varsin pieni, mutta siitä tulee suuri – se ulottuu lopulta äärettömään maailmankaikkeuteen.

Luukas kirjoitti myös:

> 29 He tulevat idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja istuvat
> alas Jumalan valtakunnassa. (Luukas 13:29)

Näin ollen Jumalan valtakuntaan kuuluu ihmisiä kaikkialta maailmasta. Se EI rajoitu niihin, joilla on israelilaisia esi-isiä tai jotka kuuluvat tiettyihin etnisiin ryhmiin. Ihmiset kaikkialta tulevat istumaan tässä valtakunnassa.

Luukkaan evankeliumin 17. luku ja valtakunta

Luukkaan evankeliumin 17:20–21 hämmentää joitakin. Mutta ennen kuin siirrymme siihen, huomaa, että ihmiset todellakin syövät Jumalan valtakunnassa:

> 15 ”Siunattu on se, joka saa syödä leipää Jumalan valtakunnassa!” (Luukas 14:15)

Koska ihmiset tulevat (tulevaisuudessa) syömään Jumalan valtakunnassa, kyse ei ole vain jostakin, joka on nyt varattu heidän sydämissään, huolimatta Luukkaan evankeliumin 17:21 virheellisistä käännöksistä ja väärinkäsityksistä, jotka viittaavat päinvastaiseen.

AFV-käännös Luukkaan evankeliumin 17:20–21 kohdasta saattaa auttaa joitakin ymmärtämään:

> 20 Kun fariseukset kysyivät Häneltä, milloin Jumalan valtakunta tulisi, Hän vastasi heille ja sanoi: ”Jumalan valtakunta ei tule niin, että sen voisi havaita; 21 eikä kukaan sano: ’Katso, se on täällä!’ tai: ’Katso, se on siellä!’ Sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.” (Luukas 17:20–21, AFV; ks. myös NASB- ja ESV-käännökset)

Huomaa, että Jeesus puhui kääntymättömille, lihallisille ja tekopyhille fariseuksille. Jeesus ”vastasi heille” – juuri fariseukset esittivät Jeesukselle kysymyksen. He kieltäytyivät tunnistamasta Häntä.

Oliko heillä paikkaa KIRKOSSA? Ei!

Jeesus ei myöskään puhunut kirkosta, joka pian perustettaisiin. Hän ei myöskään puhunut mielessä tai sydämessä olevista tunteista.

Jeesus puhui HÄNEN VALTAKUNNASTAAN! Fariseukset eivät kysyneet Häneltä kirkosta. He eivät tienneet mitään pian perustettavasta Uuden testamentin kirkosta. He eivät kysyneet jonkinlaisesta kauniista tunteesta.

Jos joku ajattelee, että Jumalan valtakunta on KIRKKO — ja että Jumalan valtakunta oli ”fariseusten sisällä” — oliko KIRKKO fariseusten sisällä? Ilmeisesti ei!

Tällainen johtopäätös on melko naurettava, eikö totta? Vaikka jotkut protestanttiset käännökset kääntävät osan Luukkaan evankeliumin 17:21 kohdasta sanoilla ”Jumalan valtakunta on teidän sisällänne” (NKJV/KJV), jopa roomalaiskatolinen *New Jerusalem Bible* kääntää sen oikein sanoilla ”Jumalan valtakunta on teidän keskuudessanne”.

Jeesus oli se, joka oli fariseusten joukossa, heidän keskellään – Hänestä oli määrä tulla tuon valtakunnan Kuningas. Fariseukset luulivat odottavansa innokkaasti Jumalan valtakuntaa. Mutta he ymmärsivät sen väärin. Jeesus selitti, ettei se olisi paikallinen tai rajoitettu valtakunta, joka olisi tarkoitettu vain juutalaisille, kuten he näyttivät ajattelevan (eikä myöskään kirkko, kuten jotkut nykyään uskovat). Jumalan valtakunta ei olisi pelkkä yksi monista ihmisten luomista ja näkyvistä valtakunnista, joita ihmiset voisivat osoittaa tai nähdä ja sanoa: ”Tässä se on” tai ”tuo on valtakunta, tuolla.”

Jeesus itse oli syntynyt tuon valtakunnan KUNINGAKSI, kuten Hän selvästi sanoi Pilatukselle (Joh. 18:36–37). On ymmärrettävä, että Raamatussa termejä ”kuningas” ja ”valtakunta” käytetään usein synonyymeinä (esim. Daniel 7:17–18, 23). Tulevan Jumalan valtakunnan KUNINGAS seisoi juuri siinä hetkessä ja paikassa fariseusten vieressä. Mutta he eivät halunneet tunnustaa Häntä kuninkaakseen (Joh. 19:21). Kun Hän palaa, maailma hylkää Hänet (Ilm. 19:19).

Jeesus jatkoi seuraavissa Luukkaan evankeliumin 17. luvun jakeissa kuvaamalla toista tulemistaan, jolloin Jumalan valtakunta hallitsee KAIKKEA MAAILMAA (Moffattin käännöksen mukaan):

> 22 Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Tulee päiviä, jolloin te kaipaatte
> turhaan ja turhaan edes yhtä päivää Ihmisen Pojan seurassa. 23
> Ihmiset sanovat: ’Katsokaa, siellä hän on!’ ’Katsokaa, siellä hän
> on!’, mutta älkää menkö ulos älkääkä juosko heidän perässään, 24
> sillä niin kuin salama välähtää taivaan yhdeltä puolelta toiselle, niin
> on Ihmisen Poika omana päivänään. 25 Mutta hänen on ensin
> kärsittävä suuria kärsimyksiä ja tultava hylätyksi tämän sukupolven
> toimesta. (Luuk. 17:22–25, Moffatt)

Jeesus viittasi salaman välähdykseen, aivan kuten Matteuksen evankeliumissa 24:27–31, kuvaillessaan toista tulemistaan HALLITSEMAAN koko maailmaa. Jeesus ei sano, etteivätkö Hänen kansansa voisi nähdä Häntä, kun Hän palaa – he näkevät Hänet (vrt. Apostolien teot 1:11).

Silti suurin osa ihmisistä ei tunnista Häntä KUNINGAKSEKSI (Ilm. 11:15) ja taistelee Häntä vastaan (Ilm. 19:19)! Monet luulevat, että Jeesus edustaa Antikristusta. Jeesus ei sanonut, että Jumalan valtakunta olisi noiden fariseusten sisällä – Hän sanoi heille muualla, etteivät he pääse valtakuntaan tekopyhyytensä vuoksi (Matteus 23:13–14). Jeesus ei myöskään sanonut, että kirkko olisi se valtakunta.

Jumalan valtakunta on jotain, johon ihmiset voivat jonain päivänä PÄÄSTÄ – kuten vanhurskaiden ylösnousemuksen yhteydessä! Silti edes Aabraham ja muut patriarkat eivät ole vielä siellä (ks. Heprealaiskirje 11:13–40).

Opetuslapset tiesivät, ettei Jumalan valtakunta ollut silloin heissä henkilökohtaisesti, ja että sen piti ilmestyä, kuten seuraava, Luukkaan evankeliumin 17:21 jälkeen tuleva kohta osoittaa:

> [11] Kun he kuulivat nämä sanat, hän kertoi toisen vertauksen, sillä hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta ilmestyisi heti. (Luuk. 19:11)

Valtakunta oli selvästi tulevaisuudessa

Mistä voi tietää, onko valtakunta lähellä? Vastauksena tähän kysymykseen Jeesus luetteli profeetallisia tapahtumia (Luuk. 21:8–28) ja opetti sitten:

> [29] Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. [30] Kun ne jo puhkeavat silmuun, näette ja tiedätte itse, että kesä on jo lähellä. [31] Niin myös te, **kun näette näiden tapahtuvan, tiedätte, että Jumalan valtakunta on lähellä.** (Luukas 21:29–31)

Jeesus halusi kansansa seuraavan profeetallisia tapahtumia tietääkseen, milloin valtakunta tulisi. Jeesus kehotti muuallakin kansaansa valvomaan ja kiinnittämään huomiota profeetallisiin tapahtumiin (Luukas 21:36; Markus 13:33–37). Jeesuksen sanoista huolimatta monet eivät pidä profeetallisiin tapahtumiin liittyvien maailman tapahtumien seuraamista tärkeänä.

Luukkaan evankeliumin luvuissa 22 ja 23 Jeesus osoitti jälleen, että Jumalan valtakunta oli jotain, joka täyttyisi tulevaisuudessa, kun Hän opetti:

> 15 ”Olen kovasti halunnut syödä tämän pääsiäisaterian teidän kanssanne ennen kuin joudun kärsimään; 16 sillä sanon teille: en enää syö siitä, ennen kuin se täyttyy Jumalan valtakunnassa.” 17 Sitten hän otti maljan, kiitti ja sanoi: ”Ottakaa tämä ja jakakaa se keskenänne; 18 sillä minä sanon teille: en juo viiniköynnöksen hedelmää, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee.” (Luukas 22:15–18)

> 39 Mutta yksi niistä pahantekijöistä, jotka ristiinnaulittiin hänen kanssaan, pilkkasi häntä ja sanoi: ”Jos sinä olet Messias, pelasta itsesi ja pelasta myös meidät.” 40 Mutta hänen toverinsa nuhteli häntä ja sanoi hänelle: ”Etkö edes pelkää Jumalaa? Sillä sinäkin olet tuomittu hänen kanssaan. 41 Ja me olemme sitä oikeutetusti, sillä olemme sen ansainneet; me saamme palkkamme tekojemme mukaan, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa.” 42 Ja hän sanoi Jeesukselle: ”Herrani, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.” 43 Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti, minä sanon sinulle: tänään olet minun kanssani paratiisissa.” (Luukas 23:39–43, arameaa selkokielellä)

Jumalan valtakunta ei tullut heti Jeesuksen kuoleman jälkeen, kuten sekä Markus että Luukas meille osoittavat:

> 43 Arimatialainen Joosef, merkittävä neuvoston jäsen, joka itsekin odotti Jumalan valtakunnan tuloa, tuli rohkaistuneena … (Markus 15:43)

> 51 Hän oli kotoisin Arimateasta, juutalaisten kaupungista, ja odotti itsekin Jumalan valtakuntaa. (Luukas 23:51)

Vasta ylösnousemuksen jälkeen (1. Kor. 15:50–55) kristityt syntyvät uudesti päästäkseen Jumalan valtakuntaan, kuten Johannes kertoo:

> 3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Totisesti, totisesti, minä sanon sinulle: ellei kukaan synny uudesti, hän ei voi nähdä Jumalan

valtakuntaa.” [4] Nikodemos sanoi hänelle: ”Kuinka ihminen voi syntyä, kun hän on jo vanha? Voiko hän mennä toisen kerran äitinsä kohtuun ja syntyä?” [5] Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti sanon sinulle: ellei kukaan synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä Jumalan valtakuntaan.” (Joh. 3:3–5)

Vain Jumalan kansa näkee tuhatvuotisen valtakunnan jälkeisen lopullisen Jumalan valtakunnan.

Ymmärtäkää nyt myös, että Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen Hän opetti jälleen Jumalan valtakunnasta:

> [3] Hän myös osoitti olevansa elossa kärsimyksensä jälkeen monilla kiistattomilla todisteilla, näyttäytyen heille neljänkymmenen päivän ajan ja puhuessaan Jumalan valtakuntaan liittyvistä asioista. (Apostolien teot 1:3)

Jeesuksen ensimmäinen ja viimeinen saarna koskivat Jumalan valtakuntaa! Jeesus tuli sanansaattajana opettamaan tuosta valtakunnasta.

Jeesus sai myös apostoli Johanneksen kirjoittamaan tuhatvuotisesta Jumalan valtakunnasta, joka tulisi olemaan maan päällä. Huomatkaa, mitä Hän sai Johanneksen kirjoittamaan:

> [4] Minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu todistuksensa vuoksi Jeesuksesta ja Jumalan sanan vuoksi, jotka eivät olleet palvoneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä olleet ottaneet sen merkkiä otsaansa tai käsiinsä. Ja he elivät ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta. (Ilm. 20:4)

Varhaiset kristityt opettivat, että tuhatvuotinen Jumalan valtakunta tulisi olemaan maan päällä ja korvaisi maailman hallitukset, kuten Raamattu opettaa (ks. Ilmestyskirja 5:10, 11:15).

Miksi, jos Jumalan valtakunta on niin tärkeä, useimmat eivät ole kuulleet siitä juuri mitään?

Osittain siksi, että Jeesus kutsui sitä salaisuudeksi:

> [11] Ja Hän sanoi heille: ”Teille on annettu tietää Jumalan valtakunnan salaisuus; mutta niille, jotka ovat ulkopuolella, kaikki annetaan vertausten kautta.” (Mark. 4:11)

Vielä tänäkin päivänä todellinen Jumalan valtakunta on salaisuus useimmille, samoin kuin suuri osa Jumalan suunnitelmasta (katso myös ilmainen kirjamme verkossa osoitteessa www.ccog.org, jonka otsikko on: JUMALAN SUUNNITELMAN SALAISUUS – Miksi Jumala loi mitään? Miksi Jumala loi sinut?).

Mieti myös, että Jeesus sanoi, että (aikakauden) loppu tulee (pian) SEN JÄLKEEN, kun valtakunnan evankeliumi on julistettu koko maailmassa TODISTUKSEKSI:

> [14] Ja tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu. (Matteus 24:14)

Jumalan valtakunnan evankeliumin julistaminen on tärkeää, ja se on toteutettava **näinä lopun aikoina**. Se on ”hyvä sanoma”, sillä se tarjoaa todellisen toivon ihmiskunnan vaivoihin, huolimatta siitä, mitä poliittiset johtajat saattavat opettaa.

Jos pohdit Jeesuksen sanoja, pitäisi olla selvää, että todellisen kristillisen seurakunnan tulisi julistaa tätä valtakunnan evankeliumia juuri nyt. Tämän tulisi olla seurakunnan ensisijainen tavoite. Ja jotta tämä voitaisiin tehdä asianmukaisesti, tulisi käyttää useita kieliä. Juuri tähän Jumalan *Jatkuva* Seurakunta pyrkii. Ja siksi tämä kirjanen on käännetty lukuisille kielille.

Jeesus opetti, että suurin osa ihmisistä EI hyväksyisi Hänen tietään:

> [13] ”Menkää kapeasta portista, sillä leveä on portti ja avara on tie, joka vie kadotukseen, ja monet ovat ne, jotka siitä menevät. [14] Sillä kapea on portti ja ahdas on tie, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.” (Matteus 7:13–14)

Jumalan valtakunnan evankeliumi johtaa elämään!

On mielenkiintoista huomata, että vaikka useimmat kristityiksi tunnustautuvat näyttävät unohtavan ajatuksen siitä, että Kristus painotti Jumalan valtakunnan evankeliumin saarnaamista, maalliset teologit ja historioitsijat ovat usein ymmärtäneet, että juuri tätä Raamattu todellisuudessa opettaa.

Silti Jeesus itse odotti opetuslastensa opettavan Jumalan valtakunnan evankeliumia (Luukas 9:2, 60). Koska tuleva valtakunta perustuu Jumalan lakeihin, se tuo mukanaan rauhan ja vaurauden – ja näiden lakien noudattaminen tässä ajassa johtaa todelliseen rauhaan (Psalmi 119:165, 172; Efesolaisille 2:15).

Ja tämä valtakunnan hyvä uutinen oli tunnettu jo Vanhan testamentin kirjoituksissa.

3. Tunnettiinko Jumalan valtakunta jo Vanhassa testamentissa?

Jeesuksen ensimmäinen ja viimeinen kirjattu saarna koski Jumalan valtakunnan evankeliumin julistamista (Mark. 1:14–15; Ap. t. 1:3).

Jumalan valtakunta on asia, josta Jeesuksen aikojen juutalaisten olisi pitänyt tietää jotain, sillä se mainittiin heidän pyhissä kirjoituksissaan, joita nykyään kutsumme Vanhaksi testamentiksi.

Daniel opetti valtakunnasta

Profeetta Daniel kirjoitti:

> 40 Ja neljäs valtakunta on vahva kuin rauta, sillä rauta murskaa ja hajottaa kaiken; ja kuten rauta, joka murskaa, niin myös tuo valtakunta murskaa ja hajottaa kaikki muut. 41 Niin kuin näit, että jalat ja varpaat olivat osittain savenvalajan savesta ja osittain rautaa, niin valtakunta jakautuu; mutta siinä on silti raudan voima, aivan kuten näit raudan sekoittuneen savenvalajan saveseen. 42 Ja niin kuin jalkojen varpaat olivat osittain rautaa ja osittain savea, niin valtakunta on osittain vahva ja osittain hauras. 43 Kuten näit raudan sekoittuneen saviin, niin he sekoittuvat ihmisten sukukuntaan; mutta he eivät tartu toisiinsa, aivan kuten rauta ei sekoitu saviin. 44 Ja näiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala perustaa valtakunnan, jota ei koskaan tuhota; eikä sitä jätetä muille kansoille; se murskaa ja nielaisee kaikki nämä valtakunnat, ja se pysyy ikuisesti. (Daniel 2:40–44)

> 18 Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja hallitsevat sitä ikuisesti, ikuisesti ja ikuisesti.” (Daniel 7:18)

> 21 ”Minä katselin, ja tuo sama sarvi kävi sotaa pyhiä vastaan ja voitti heidät, 22 kunnes Ikuinen tuli, ja tuomio annettiin Korkeimman pyhien hyväksi, ja tuli aika, jolloin pyhät saivat valtakunnan omakseen. (Daniel 7:21-22)

Danielin kirjasta opimme, että tulee aika, jolloin Jumalan valtakunta tuhoaa tämän maailman valtakunnat ja kestää ikuisesti. Opimme myös, että pyhillä on osansa tämän valtakunnan vastaanottamisessa.

Monet osat Danielin profetioista koskevat meidän aikaamme 21 vuosisadalla.

Huomaa seuraavat kohdat Uudesta testamentista:

> 12 ”Kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät ole vielä saaneet valtakuntaa, mutta he saavat vallan yhdeksi tunniksi kuninkaina pedon kanssa. 13 Nämä ovat yhtä mieltä, ja he antavat voimansa ja vallansa pedolle. 14 Nämä käyvät sotaa Karitsaa vastaan, ja Karitsa voittaa heidät, sillä Hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas; ja ne, jotka ovat Hänen kanssaan, ovat kutsutut, valitut ja uskolliset.” (Ilmestyskirja 17:12–14)

Näemme siis sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa ajatuksen, että lopun aikoina tulee olemaan kymmenestä osasta koostuva maallinen valtakunta ja että Jumala tuhoaa sen ja perustaa oman valtakuntansa.

Jesaja opetti valtakunnasta

Jumala innoitti Jesajaa kirjoittamaan Jumalan valtakunnan ensimmäisestä osasta, tuhatvuotisesta hallituskaudesta, joka tunnetaan nimellä tuhatvuotinen valtakunta, seuraavasti:

> 1 Jesen juuresta nousee varsi, ja hänen juuristaan kasvaa oksa. 2 Herran Henki lepää hänen päällään: viisauden ja ymmärryksen Henki, neuvon ja voiman Henki, tiedon ja Herran pelon Henki.
>
> 3 Hänen ilonsa on Herran pelossa, eikä hän tuomitse silmiensä näkemän perusteella eikä päätä korvansa kuuleman perusteella; 4 vaan hän tuomitsee köyhiä oikeudenmukaisesti ja päättää tasapuolisesti
>
> maan nöyryiden puolesta; hän lyö maata suunsa sauvalla, ja huuliensa hengellä hän surmaa jumalattomat. 5

Oikeudenmukaisuus on hänen lanteidensa vyö, ja uskollisuus hänen vyötärönsä vyö.

6 ”Susi asuu lampaiden kanssa, leopardi makaa vuohivauvan vieressä, vasikka, nuori leijona ja lihava karitsa ovat yhdessä; ja pieni lapsi johtaa niitä. 7 Lehmä ja karhu laiduntavat; niiden poikaset makaavat yhdessä; ja leijona syö olkia kuin härkä. 8 Imetysikäinen lapsi leikkii kobran pesän luona, ja vieroitettu lapsi panee kätensä kyyn pesään. 9 He eivät tee pahaa eivätkä tuhoa koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa täyttyy Herran tuntemuksesta, niin kuin vedet peittävät meren.

10 ”Ja sinä päivänä nousee Iisain juuresta verson, joka nousee kansojen lipuksi; sillä pakanat etsivät häntä, ja hänen lepopaikkansa on kunniakas.” (Jesaja 11:1–10)

Syy, miksi viittasin tähän Jumalan valtakunnan ensimmäisenä osana tai ensimmäisenä vaiheena, on se, että tämä on aika, jolloin se on fyysinen (ennen kuin pyhä kaupunki, Uusi Jerusalem, laskeutuu taivaasta, Ilmestyskirja 21) ja kestää tuhat vuotta. Jesaja vahvisti tämän vaiheen fyysisen luonteen jatkaessaan:

11 Sinä päivänä tapahtuu, että Herra ojentaa kätensä toisen kerran pelastaakseen jäljellä olevan kansansa jäännöksen Assyriasta ja Egyptistä, Patrosista ja Kuushista, Elamista ja Shinariista, Hamatista ja meren saarilta.

12 Hän nostaa lipun kansojen edessä ja kokoaa yhteen Israelin hyljeksityt sekä kerää Juudan hajallaan olevat maan neljästä kulmasta. 13 Myös Efraimin kateus katoaa, ja Juudan viholliset hävitetään; Efraim ei enää kadehdi Juudaa, eikä Juuda enää ahdistele Efraimia. 14 Mutta he syöksyvät filistealaisten olkapäille länteen päin; yhdessä he ryöstävät idän kansat; he kurottavat kätensä Edomiin ja Moabiin; ja Ammonin kansa tottelee heitä. 15 Herra tuhoaa täysin Egyptinmeren kielekkeen; voimallisella tuulellaan Hän heiluttaa nyrkkiään joen yli, lyö sen seitsemään virtaan ja antaa ihmisten ylittää sen kuivin jaloin. 16 Siellä on tie Hänen kansansa jäännökselle, joka jää jäljelle Assyriasta, niin kuin

se oli Israelille sinä päivänä, jolloin se nousi Egyptin maasta. (Jesaja 11:11–16)

Jesaja sai myös inspiraation kirjoittaa:

> [2] Ja tapahtuu viimeisinä päivinä, että Herran temppelin vuori vakiintuu vuorten huipulle ja kohoaa kukkuloiden yläpuolelle; ja kaikki kansat virtaavat sinne. [3] Monet kansat tulevat ja sanovat: ”Tulkaa, mennään Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin; hän opettaa meille teitään, ja me vaellamme hänen polkujaan.” **Sillä Siionista lähtee laki** ja Herran sana Jerusalemista. [4] Hän tuomitsee kansojen välillä ja nuhtelee monia kansoja; He taovat miekkansa auroiksi ja keihäänsä viiniköynnösten leikkausveitsiksi; **kansa ei enää nosta miekkaa kansaa vastaan, eikä he enää opi sotaa**. ... [11] Ihmisten ylimieliset katseet nöyryytetään, ihmisten ylpeys kumartuu, ja yksin Herra korotetaan sinä päivänä. (Jesaja 2:2–4,11)

Siten se tulee olemaan utopistinen rauhan aika maan päällä. Lopulta tämä kestää ikuisesti, ja Jeesus hallitsee. Erilaisten pyhien kirjoitusten perusteella (Psalmi 90:4; 92:1; Jesaja 2:11; Hoosea 6:2) juutalainen Talmud opettaa, että tämä kestää 1 000 vuotta (Babylonian Talmud: Sanhedrin-traktaatti, folio 97a).

Jesaja sai innoituksen kirjoittaa myös seuraavaa:

> [6] Sillä meille on syntynyt lapsi, meille on annettu poika; ja hallitus on hänen hartioillaan. Ja hänen nimensä on: Ihmeellinen, Neuvonantaja, Voimallinen Jumala, Ikuinen Isä, Rauhanruhtinas. [7] Hänen hallituksensa ja rauhansa kasvulle ei tule loppua, Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan, hallitakseen sitä ja vakiinnuttaakseen sen oikeudella ja oikeudenmukaisuudella siitä lähtien ja ikuisesti. Herran Sebaotin innokkuus toteuttaa tämän. (Jesaja 9:6–7)

Huomaa, että Jesaja sanoi, että Jeesus tulisi ja perustaisi valtakunnan, jolla on hallitus. Vaikka monet, jotka tunnustavat Kristuksen, lainaavat tätä kohtaa, etenkin joka vuosi joulukuussa, heillä on taipumus sivuuttaa se,

että kyseessä on profeti , joka ennustaa muutakin kuin pelkästään Jeesuksen syntymän. Raamattu osoittaa, että Jumalan valtakunnalla on hallitus, jolla on lakeja alaisiaan varten, ja että Jeesus on sen kuningas. Jesaja, Daniel ja muut profetoivat siitä.

Jumalan lait ovat rakkauden tie (Matteus 22:37–40; Johannes 15:10), ja Jumalan valtakuntaa hallitaan näiden lakien perusteella. Siksi Jumalan valtakunta, huolimatta siitä, miten monet maailmassa sen näkevät, perustuu rakkauteen.

Psalmit ja muut

Jumala ei innoittanut vain Danielia ja Jesajaa kirjoittamaan tulevasta Jumalan valtakunnasta.

Ezekiel sai inspiraation kirjoittaa, että *kaikki* Israelin *heimot* (ei vain juutalaiset), jotka olivat hajallaan Suuren ahdistuksen aikana, koottaisiin yhteen tuhatvuotisessa valtakunnassa:

> **17 Sano siis: ’Näin sanoo Herra Jumala: ”Minä kokoan teidät kansojen keskuudesta, kokoan teidät maista, joihin olette hajonneet, ja annan teille Israelin maan.”’ 18 Ja he menevät sinne ja poistavat sieltä kaikki sen kauhistuttavat asiat ja kaikki sen kauhistuttavat teot. 19 Sitten annan heille yhden sydämen ja panen heihin uuden hengen; otan pois heidän lihastaan kivisydämen ja annan heille lihasydämen, 20 jotta he vaeltaisivat minun säädöksissäni ja noudattaisivat minun oikeudenmääräyksiäni ja tekisivät niitä; ja he tulevat olemaan minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. 21 Mutta niille, joiden sydän seuraa halua heidän inhottaviin asioihinsa ja kauhistuttaviin tekoihinsa, minä kostan heidän tekonsa heidän omalle päällensä”, sanoo Herra Jumala. (Hesekiel 11:17–21)**

Israelin heimojen jälkeläiset eivät enää ole hajallaan, vaan noudattavat Jumalan säädöksiä ja lakkaavat syömästä kauhistuttavia asioita (3. Mooseksen kirja 11; 5. Mooseksen kirja 14).

Huomaa seuraava kohta Psalmeista, joka koskee Jumalan valtakunnan hyvää uutista:

[27] Kaikki maailman ääret muistavat ja kääntyvät Herran puoleen, ja kaikki kansakuntien sukukunnat kumartavat sinun edessäsi. [28] Sillä valtakunta on Herran, ja Hän hallitsee kansakuntia. (Psalmit 22:27–28)

[6] Sinun valtaistuin, oi Jumala, on ikuisesti ja ikuisesti; oikeuden valtikka on sinun valtakuntasi valtikka. (Psalmit 45:6)

[1] Laulakaa Herralle uusi laulu! Laulakaa Herralle, koko maa. [2] Laulakaa Herralle, siunatkaa Hänen nimeään; julistakaa päivästä päivään Hänen pelastuksensa ilosanomaa. [3] Julistakaa Hänen kunniaansa kansojen keskuudessa, Hänen ihmeitään kaikkien kansojen keskuudessa. (Psalmit 96:1–3; ks. myös 1. Aikakirja 16:23–24)

[10] Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja pyhät siunaavat sinua. [11] He kertovat sinun valtakuntasi kunniasta ja puhuvat sinun voimastasi, [12] jotta ihmislapsille tulisi tietoon hänen mahtavat tekonsa ja hänen valtakuntansa loistava majesteettisuus. [13] Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta, ja sinun hallitusvallasi kestää sukupolvesta sukupolveen. (Psalmi 145:10–13)

Myös useat Vanhan testamentin kirjoittajat kirjoittivat valtakunnan eri näkökohdista (esim. Hesekiel 20:33; Obadja 21; Miika 4:7).

Kun Jeesus siis alkoi opettaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, hänen välittömällä kuulijakunnallaan oli jo jonkin verran tuntemusta tästä peruskäsitteestä.

4. Opettivatko apostolit valtakunnan evankeliumia?

Vaikka monet käyttäytyvät ikään kuin evankeliumi olisi vain hyvää uutista Jeesuksesta henkilönä, todellisuudessa Jeesuksen seuraajat opettivat Jumalan valtakunnan evankeliumia. Se on se sanoma, jonka Jeesus toi.

Apostoli Paavali opetti Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksesta:

> 8 Ja hän meni synagogaan ja puhui rohkeasti kolmen kuukauden ajan, keskustellen ja vakuuttaen Jumalan valtakunnan asioista. (Apostolien teot 19:8)

> 25 Ja totisesti, nyt tiedän, että te kaikki, joiden keskuudessa olen kulkenut saarnaamassa Jumalan valtakuntaa. (Apostolien teot 20:25)

> 23 Kun he olivat sopineet hänelle päivän, monet tulivat hänen luokseen majapaikkaansa, ja hän selitti heille ja todisti juhlallisesti Jumalan valtakunnasta, vakuuttaen heitä Jeesuksesta sekä Mooseksen laista että profeettojen kirjoista aamusta iltaan. … 31 saarnaten Jumalan valtakunnasta ja opettaen kaikkea, mikä koskee Herraa Jeesusta Kristusta, täysin luottavaisesti, eikä kukaan estänyt häntä. (Apostolien teot 28:23,31)

Huomaa, että Jumalan valtakunta ei koske pelkästään Jeesusta (vaikka Hän onkin sen keskeinen osa), sillä Paavali opetti Jeesuksesta myös erillään siitä, mitä hän opetti Jumalan valtakunnasta.

Paavali kutsui sitä myös Jumalan evankeliumiksi, mutta se oli silti Jumalan valtakunnan evankeliumi:

> 9 … me julistimme teille Jumalan evankeliumia … 12 jotta te vaeltaisitte kelvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teidät omaan valtakuntaansa ja kirkkauteensa. (1. Tess. 2:9,12)

Paavali kutsui sitä myös Kristuksen evankeliumiksi (Roomalaiskirje 1:16). Jeesuksen ”hyvä sanoma”, se sanoma, jota Hän opetti.

Huomaa, että se ei ollut pelkästään evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta tai vain henkilökohtaisesta pelastuksesta. Paavali sanoi, että Kristuksen evankeliumi sisälsi Jeesuksen tottelemisen, Hänen paluunsa ja Jumalan tuomion:

> 6 … Jumala kostaisi ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, 7 ja antaisi teille, jotka olette ahdistettuja, levon meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta mahtavien enkeliensä kanssa, 8 liekehtivässä tulessa kostaen niille, jotka eivät tunne Jumalaa, ja niille, jotka eivät tottele meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. 9 Heitä rangaistaan iankaikkisella tuholla, ja heidät erotetaan Herran kasvojen edestä ja Hänen voimansa kirkkaudesta, 10 kun Hän tulee sinä päivänä kirkastettavaksi pyhissään ja ihailtavaksi kaikkien uskovien keskuudessa, sillä te uskoitte todistuksemme teidän keskuudessanne. (2. Tessalonikalaiskirje 1:6–10)

Uusi testamentti osoittaa, että valtakunta on jotain, jonka me saamme, emme sitä, että meillä olisi se jo nyt täysin hallussamme:

> 28 me olemme saamassa valtakunnan, jota ei voi horjuttaa. (Heprealaiskirje 12:28)

Voimme ymmärtää ja odottaa innolla, että saamme olla osa Jumalan valtakuntaa jo nyt, mutta emme ole vielä täysin astuneet siihen.

Paavali vahvisti nimenomaan, ettei ihminen astu täysin Jumalan valtakuntaan kuolevaisena ihmisenä, vaan se tapahtuu ylösnousemuksen *jälkeen*:

> 50 Sanonpa teille tämän, veljet: liha ja veri eivät voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. 51 Katso, minä paljastan teille salaisuuden: emme kaikki nuku, mutta me kaikki muutumme— 52 hetkessä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa. Sillä trumpetti soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina, ja me muutumme (1. Korinttolaiskirje 15:50–52)

> [1] Siksi minä kehotan teitä Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka tuomitsee elävät ja kuolleet ilmestyessään ja valtakuntansa tullessa.
>
> (2. Timoteuksen kirje 4:1)

Paavali ei ainoastaan opettanut tätä, vaan myös sitä, että Jeesus luovuttaisi valtakunnan Jumala Isälle:

> [20] Mutta nyt Kristus on noussut kuolleista ja tullut niiden ensisato, jotka ovat nukkuneet pois. [21] Sillä kuten kuolema tuli ihmisen kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus tuli Ihmisen kautta. [22] Sillä kuten kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki saatetaan elämään Kristuksessa. [23] Mutta kukin omassa järjestyksessään: Kristus ensisato, sen jälkeen ne, jotka kuuluvat Kristukselle, hänen tullessaan. [24] Sitten tulee loppu, kun Hän luovuttaa valtakunnan Jumala Isälle, kun Hän lopettaa kaiken hallinnon ja kaiken vallan ja voiman. [25] Sillä Hänen on hallittava, kunnes Hän on asettanut kaikki viholliset jalkojensa alle. (1. Korinttilaisille 15:20–25)

Paavali opetti myös, että vääryydentekijät (käskyjen rikkojat) eivät peri Jumalan valtakuntaa:

> [9] Ettekö tiedä, että vääryydentekijät eivät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää antako itsenne pettää. Ei haureuden harjoittajat, ei epäjumalanpalvojat, ei aviorikostajat, ei homoseksuaalit, ei sodomiitit, [10] ei varkaat, ei ahneet, ei juopot, ei herjaajat, ei kiristäjät peri Jumalan valtakuntaa. (1. Korinttilaisille 6:9–10)
>
> [19] Lihan teot ovat ilmeisiä, ja ne ovat: aviorikos, haureus, saastaisuus, irstaus, [20] epäjumalanpalvonta, noituus, viha, riidat, kateus, raivokohtaukset, itsekäs kunnianhimo, eripuraisuus, harhaopit, [21] kateus, murhat, juopottelu, juhliminen ja vastaavat; joista minä varoitan teitä etukäteen, aivan kuten olen teille aiemminkin sanonut, että ne, jotka harjoittavat tällaisia asioita, eivät peri Jumalan valtakuntaa. (Galatalaisille 5:19–21)

> [5] Sillä te tiedätte, ettei millään haureudentekijällä, saastaisella tai ahneella, joka on epäjumalanpalvoja, ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa. (Efesolaisille 5:5)

Jumalalla on vaatimuksia, ja Hän vaatii katumusta synneistä, jotta voimme päästä Hänen valtakuntaansa. Jumalan totteleminen on välttämätöntä sekä Pyhän Hengen vastaanottamiseksi että pelastuksen saavuttamiseksi:

> [29] …Pietari ja apostolit … sanoivat: ”Meidän on toteltava Jumalaa enemmän kuin ihmisiä. … [32] Ja me olemme näiden asioiden todistajia, samoin kuin Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka Häntä totelevat.” (Apostolien teot 5:29,32, AFV)

> [5] Kristus … [8] vaikka Hän oli Poika, Hän kuitenkin oppi kuuliaisuutta niiden kärsimysten kautta, joita Hän koki. [9] Ja tultuaan täydelliseksi Hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen alku kaikille, jotka Häntä tottelevat, (Hepr. 5:5,8–9)

Apostoli Paavali varoitti, että jotkut eivät opeta, että Jeesuksen evankeliumi on vastaus, vaan että jokin toinen tie on hyväksyttävä:

> [3] Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältä, ja meidän Herralta Jeesukselta Kristukselta, [4] joka antoi itsensä meidän syntiemme tähden, jotta Hän vapauttaisi meidät tästä nykyisestä pahan aikakaudesta, meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan, [5] jolle olkoon kunnia ikuisesti ja ikuisesti. Aamen. [6] Ihmettelen, että kääntytte niin pian pois Hänestä, joka kutsui teidät Kristuksen armossa, toisenlaisen evankeliumin puoleen, [7] joka ei ole toinen; mutta on joitakin, jotka häiritsevät teitä ja haluavat vääristää Kristuksen evankeliumia. [8] Mutta vaikka me tai joku taivaan enkeli julistaisi teille muuta evankeliumia kuin sen, jonka olemme teille julistaneet, olkoon hän kirottu. [9] Kuten olemme jo aiemmin sanoneet, niin sanon nytkin: jos joku julistaa teille muuta evankeliumia kuin sen, jonka olette vastaanottaneet, olkoon hän kirottu. (Gal. 1:3–9)

> [3] Mutta pelkään, ettei jollain tavalla, niin kuin käärme vietteli Eevan oveluudellaan, niin myös teidän mielenne turmeltuisi pois

> siitä yksinkertaisuudesta, joka on Kristuksessa. [4] Sillä jos joku tulee ja saarnaa toista Jeesusta, jota emme ole saarnanneet, tai jos te otatte vastaan toisen hengen, jota ette ole saaneet, tai toisen evankeliumin, jota ette ole hyväksyneet – te saatatte hyvinkin sietää sen! (2. Korinttolaiskirje 11:3–4)

Mikä oli se ”toinen” ja ”erilainen”, itse asiassa väärä, evankeliumi?

Väärällä evankeliumilla on useita osia.

Yleisesti ottaen väärä evankeliumi on uskoa, ettei teidän tarvitse todellisuudessa totella Jumalaa eikä pyrkiä elämään Hänen tiensä mukaisesti, vaikka väitättekin tuntevan Hänet (ks. Matteus 7:21–23). Se on yleensä itsekeskeistä.

Käärme houkutteli Eevan lankeamaan väärän evankeliumin pauloihin lähes 6000 vuotta sitten (1. Mooseksen kirja 3) – ja siitä lähtien ihmiset ovat uskoneet tietävänsä paremmin kuin Jumala ja että heidän tulisi päättää itse, mikä on hyvää ja mikä pahaa. Kyllä, Jeesuksen tulon jälkeen Hänen nimensä liitettiin usein erilaisiin vääriin evankeliumeihin – ja tämä on jatkunut ja jatkuu vielä viimeisen Antikristuksen aikaan asti.

Apostoli Paavalin aikoina väärä evankeliumi oli pohjimmiltaan gnostilais-mystinen sekoitus totuutta ja harhaa. Gnostikot uskoivat pääasiassa, että hengellisen oivalluksen, mukaan lukien pelastuksen, saavuttamiseen tarvittiin erityistä tietoa. Gnostikot olivat taipuvaisia uskomaan, että lihallisten tekojen merkitys oli vähäinen, ja he vastustivat Jumalan tottelemista esimerkiksi seitsemännen päivän sapatin suhteen. Yksi tällainen väärä johtaja oli Simon Magus, jota apostoli Pietari nuhteli ja varoitti (Apostolien teot 8:18–21).

Mutta se ei ole helppoa

Uusi testamentti osoittaa, että Filippus opetti Jumalan valtakunnasta:

> [5] Sitten Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristuksesta. … [12] he uskoivat Filippusta, kun hän saarnasi Jumalan valtakunnasta … (Apostolien teot 8:5,12)

Siitä huolimatta Jeesus, Paavali ja opetuslapset opettivat, ettei Jumalan valtakuntaan ole helppo päästä:

> [24] Ja kun Jeesus näki, että hän tuli hyvin surulliseksi, Hän sanoi: ”Kuinka vaikeaa onkaan rikkailla päästä Jumalan valtakuntaan! [25] Sillä helpompi on kamelin mennä neulan silmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”
>
> [26] Ja ne, jotka kuulivat tämän, sanoivat: ”Kuka sitten voi pelastua?”
>
> [27] Mutta hän sanoi: ”Mikä ihmisille on mahdotonta, se on mahdollista Jumalalle.” (Luukas 18:24–27)
>
> [22] ”Meidän on monien ahdistusten kautta päästävä Jumalan valtakuntaan.” (Apostolien teot 14:22)
>
> [3] Meidän on aina kiitettävä Jumalaa teidän puolestanne, veljet, niin kuin sopii, sillä uskonne kasvaa suuresti, ja jokaisen teistä rakkaus toisiaan kohtaan on runsas, [4] niin että me itse ylpeilemme teistä Jumalan seurakuntien keskuudessa teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita te kestätte, [5] mikä on ilmeinen todiste Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, jotta teidät katsottaisiin kelvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte; [6] sillä on Jumalan edessä vanhurskasta maksaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, [7] ja antaa teille, jotka olette ahdistettuja, lepoa meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimallisten enkeliensä kanssa, (2. Tessalonikalaiskirje 1:3–7)

Tämän ajan vaikeuksien vuoksi vain osa ihmisistä kutsutaan ja valitaan tällä aikakaudella osaksi sitä (Matteus 22:1-14; Johannes 6:44; Heprealaiskirje 6:4-6). Toiset kutsutaan myöhemmin, sillä Raamattu osoittaa, että ”ne, jotka ovat eksyneet hengessä, tulevat ymmärtämään, ja ne, jotka valittivat, oppivat opetuksen” (Jesaja 29:24).

Apostoli Pietari opetti, että valtakunta on ikuinen ja että Jumalan evankeliumia on noudatettava ahkerasti, muuten seuraa tuomio:

> [10] Siksi, veljet, pyrkikää vielä ahkerammin varmistamaan kutsumuksenne ja valintanne, sillä jos teette näin, ette koskaan kompastu; [11] sillä niin teille annetaan runsaasti pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ikuiseen valtakuntaan. (2. Pietarin kirje 1:10–11)

> [17] Sillä on tullut aika, että tuomio alkaa Jumalan huoneesta; ja jos se alkaa ensin meistä, mikä on niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia? (1. Piet. 4:17)

Raamatun viimeiset kirjat ja valtakunta

Raamattu opettaa, että ”Jumala on rakkaus” (1. Johanneksen kirje 4:8,16) ja että Jeesus on Jumala (Johanneksen evankeliumi 1:1,14) – Jumalan valtakunnassa on Kuningas, joka on rakkaus ja jonka lait tukevat rakkautta, eivät vihaa (ks. Ilmestyskirja 22:14-15).

Raamattu osoittaa myös, että Jumala lähettää enkelin, joka julistaa Jumalan valtakunnan ikuista evankeliumia (Ilm. 14:6–7), ja sitten toisen enkelin osoittamaan, että vaikka Babylon näyttääkin suurelta, se kaatuu (Ilm. 14:8–9). Nämä sanomat ovat yliluonnollisia vahvistuksia evankeliumille, jonka maailma on aiemmin vastaanottanut todistuksena, ja ne näyttävät olevan tekijöitä, jotka vaikuttavat siihen, että ”suuri joukko” kääntyy Jumalan puoleen lopun aikoina (Ilm. 7:9–14). Toisin kuin viimeinen babylonialainen valta, joka nousee ja kaatuu (ks. Ilm. 18:1–18), Jumalan valtakunnan viimeinen vaihe kestää ikuisesti:

> [15] Sitten seitsemäs enkeli puhalteli torveaan: ja taivaassa kuului äänekkäitä ääniä, jotka sanoivat: ”Tämän maailman valtakunnat ovat tulleet meidän Herramme ja Hänen Kristuksensa valtakunniksi, ja Hän hallitsee ikuisesti ja ikuisesti!” (Ilm. 11:15)

Jeesus hallitsee valtakunnassa! Ja Raamattu paljastaa kaksi Hänen arvonimistään:

> [16] Ja Hänen viittaansa ja reiteensä on kirjoitettu nimi: KUNINGAS KUNINGAISTA JA HERRA HERROISTA. (Ilm. 19:16)

Mutta onko Jeesus ainoa, joka hallitsee? Huomaa tämä kohta:

> [4] Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niillä, ja heille annettiin tuomio. Sitten minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksesta todistamisensa ja Jumalan sanan tähden, jotka eivät olleet palvoneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä olleet ottaneet sen merkkiä otsaansa tai käsiinsä. Ja he elivät ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta . . . [6] Siunattu ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Toinen kuolema ei ole vallassa heitä kohtaan, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Hänen kanssaan tuhat vuotta. (Ilmestyskirja 20:4,6)

Todelliset kristityt herätetään kuolleista hallitsemaan Kristuksen kanssa tuhat vuotta! Valtakunta kestää ikuisesti (Ilm. 11:15), mutta Ilmestyskirjan 20:6:ssa mainittu hallitus ensimmäisten ylösnousseiden pyhien kanssa kesti vain tuhat vuotta. Siksi viittasin tähän aiemmin valtakunnan ensimmäisenä vaiheena – fyysisenä, tuhatvuotisena vaiheena, vastakohtana lopulliselle, hengellisemmälle vaiheelle.

Ilmestyskirjassa luetellaan useita tapahtumia, jotka tapahtuvat tuhatvuotisen vaiheen ja Jumalan valtakunnan lopullisen vaiheen välillä:

> [7] Kun tuhat vuotta on kulunut, Saatana vapautetaan vankilastaan [8] ja lähtee harhauttamaan maapallon neljällä kulmalla olevia kansoja, Gogia ja Magogia, kokoamaan heidät taisteluun, ja heidän lukumääränsä on kuin meren hiekka. … [11] Sitten näin suuren valkoisen valtaistuimen ja sen, joka istui sillä, ja maan ja taivaan pakenivat hänen kasvoiltaan. Eikä heille löytynyt paikkaa. [12] Ja minä näin kuolleet, pienet ja suuret, seisomassa Jumalan edessä, ja kirjat avattiin. Ja toinen kirja avattiin, joka on Elämän Kirja. Ja kuolleet tuomittiin tekojensa mukaan, sen mukaan, mitä kirjoihin oli kirjoitettu. [13] Meri antoi takaisin kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat takaisin kuolleet, jotka niissä olivat. Ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. [14] Sitten Kuolema ja tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema. [15] Ja jokainen, jota ei löytynyt kirjoitettuna Elämän kirjaan, heitettiin tuliseen järveen. (Ilmestyskirja 20:7–8, 11–15)

Ilmestyskirja osoittaa, että tuhatvuotisen hallituskauden ja niiden toisen kuoleman jälkeen, jotka hylkäävät pysyvästi parannuksen ja Jumalan tiet, tulee valtakunnan myöhempi vaihe:

> [1] Silloin minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet. Eikä merta enää ollut. [2] Silloin minä, Johannes, näin pyhän kaupungin, Uuden Jerusalemin, laskeutuvan taivaasta Jumalan luota, valmistettuna kuin morsian, joka on koristeltu miehelleen. [3] Ja kuulin ääneen taivaasta sanovan: ”Katso, Jumalan asuntola on ihmisten keskellä, ja Hän asuu heidän keskellään, ja he tulevat olemaan Hänen kansansa. Jumala itse on heidän kanssaan ja on heidän Jumalansa. [4] Ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmiltään; kuolemaa ei enää ole, eikä surua, eikä itkua. Kipua ei enää ole, sillä entiset asiat ovat kadonneet.” (Ilmestyskirja 21:1–4)

> [1] Ja hän näytti minulle elämän veden puhtaan joen, kirkkaan kuin kristalli, joka virtasi Jumalan ja Karitsan valtaistuimelta. [2] Katu n keskellä ja joen molemmin puolin oli elämän puu, joka kantoi kaksitoista hedelmää; jokainen puu antoi hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet olivat kansojen parantamiseksi. [3] Eikä siellä enää ole kirousta, vaan Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. [4] He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissaan. [5] Siellä ei ole yötä: he eivät tarvitse lamppua eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heidät. Ja he hallitsevat ikuisesti ja ikuisesti. (Ilmestyskirja 22:1–5)

Huomaa, että tämä tuhatvuotisen kauden *jälkeinen* hallituskausi koskee myös Jumalan palvelijoita ja kestää ikuisesti. Pyhä kaupunki, joka on valmistettu taivaassa, lähtee taivaasta ja laskeutuu maan päälle. Tämä on Jumalan valtakunnan viimeisen vaiheen alku. Aika, jolloin EI ENÄÄ OLE KIPUA EIKÄ KÄRSIMYSTÄ!

Nöyrät perivät maan (Matteus 5:5) ja kaiken (Ilmestyskirja 21:7). Maa, mukaan lukien sen päällä oleva Pyhä kaupunki, tulee olemaan parempi, koska Jumalan tiet toteutuvat. Ymmärrä, että:

> [7] Hänen hallituksensa ja rauhansa kasvuun ei tule loppua (Jesaja 9:7)

On selvää, että kasvu jatkuu sen jälkeen, kun Jumalan valtakunnan viimeinen vaihe on alkanut, sillä kaikki tottelevat Jumalan hallitusta.

Tämä tulee olemaan mitä loistavin aika:

> [9] Mutta kuten on kirjoitettu: ”Silmä ei ole nähnyt, eikä korva kuullut, eikä ihmisen sydämeen ole tullut sitä, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat.” [10] Mutta Jumala on ilmoittanut ne meille Henkensä kautta. (1. Korinttolaiskirje 2:9–10)

Se on rakkauden, ilon ja ikuisen lohdun aika. Se tulee olemaan upea aika! Jumalan valtakunta takaa uskomattoman paremman ikuisuuden. Etkö haluaisi olla osa sitä?

5. Uuden testamentin ulkopuoliset lähteet opettivat Jumalan valtakunnasta

Ajattelivatko varhaiset Kristuksen julistajat, että heidän oli tarkoitus saarnata kirjaimellisen Jumalan valtakunnan evankeliumia?

Kyllä.

Vuosia sitten Pohjois-Carolinan yliopiston professori Bart Ehrman piti luennon, jossa hän toistuvasti ja oikeutetusti korosti, että toisin kuin useimmat nykypäivän kristityiksi tunnustautuvat, Jeesus ja Hänen varhaiset seuraajansa julistivat Jumalan valtakuntaa. Vaikka tohtori Ehrmanin yleinen käsitys kristinuskosta eroaa suuresti *Continuing* Church of God -seurakunnan käsityksestä, olemme samaa mieltä siitä, että valtakunnan evankeliumi on se, mitä Jeesus itse julisti ja mihin Hänen seuraajansa uskoivat. Olemme myös samaa mieltä siitä, että monet nykypäivän kristityiksi itseään kutsuvat eivät ymmärrä tätä.

Vanhin säilynyt Uuden testamentin jälkeinen kirjoitus ja saarna

Jumalan valtakunta oli merkittävä osa sitä, mitä väitetään olevan ”vanhin säilynyt täydellinen kristillinen saarna” (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2. painos. Baker Books, Grand Rapids, 2004, s. 102). Tämä *muinainen kristillinen saarna* sisältää seuraavat lausunnot valtakunnasta:

> 5:5 Lisäksi te tiedätte, veljet, että oleskelumme lihallisessa maailmassa on merkityksetön ja ohimenevä, mutta Kristuksen lupaus on suuri ja ihmeellinen: lepo tulevassa valtakunnassa ja iankaikkinen elämä.

Yllä oleva lausunto osoittaa, että valtakunta ei ole vielä tullut, vaan se tulee ja on ikuinen. Lisäksi tässä muinaisessa saarnassa todetaan:

> 6:9 Jos nyt edes tällaiset vanhurskaat miehet eivät pysty omien vanhurskaiden tekojensa avulla pelastamaan lapsiaan, minkä varmuuden meillä on päästä Jumalan valtakuntaan, jos emme pidä kasteemme puhtaana ja tahrattomana? Tai kuka on

> puolestapuhujamme, jos meiltä ei löydy pyhiä ja vanhurskaita tekoja? 9:6 Rakastakaamme siis toisiamme, jotta me kaikki pääsisimme Jumalan valtakuntaan. 11:7 Jos siis tiedämme, mikä on oikeaa Jumalan silmissä, pääsemme hänen valtakuntaansa ja saamme lupaukset, joita ”korva ei ole kuullut, silmä nähnyt eikä ihmisen sydän kuvitellut”.
>
> 12:1 Odottakaamme siis tunti tunnilta Jumalan valtakuntaa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, sillä emme tiedä, milloin Jumala ilmestyy. 12:6 Hän sanoo: ”Isäni valtakunta tulee.”

Yllä olevat lausunnot osoittavat, että tarvitaan rakkautta, joka ilmenee oikeanlaisessa elämässä, että emme ole vielä päässeet Jumalan valtakuntaan ja että se tapahtuu Jumalan ilmestymispäivän jälkeen – eli sen jälkeen, kun Jeesus palaa takaisin. Se on Isän valtakunta, eikä valtakunta ole pelkästään Jeesus.

On mielenkiintoista, että vanhin ilmeisesti kristillinen saarna, jonka Jumala on sallinut säilyä, opettaa samaa Jumalan valtakuntaa, jota Uusi testamentti opettaa ja jota Jumalan *Jatkuva* Kirkko nyt opettaa (on mahdollista, että se voisi olla peräisin todellisesta Jumalan kirkosta, mutta rajallinen kreikan kielen taitoni rajoittaa kykyäni tehdä varmempaa väitettä).

Toisen vuosisadan kirkon johtajat ja valtakunnan evankeliumi

On syytä huomata, että 2. vuosisadan alkupuolella Papias, Johanneksen oppilas ja Polykarpoksen ystävä, jota roomalaiskatolilaiset pitävät pyhimyksenä, opetti tuhatvuotista valtakuntaa. Eusebius kirjasi, että Papias opetti:

> ... kuolleista heräämisen jälkeen tulee tuhatvuotinen valtakunta, jolloin Kristuksen henkilökohtainen hallitus vakiintuu tällä maalla. (Papiasin katkelmat, VI. Katso myös Eusebius, Kirkkohistoria, kirja 3, XXXIX, 12)

Papias opetti, että tämä olisi suurta runsautta täynnä oleva aika:

> Samoin [hän sanoi], että yksi vehnänjyvä tuottaisi kymmenen

> tuhatta tähkää, ja että jokaisessa tähkässä olisi kymmenen tuhatta jyvää, ja jokaisesta jyvästä saataisiin kymmenen naulaa kirkasta, puhdasta ja hienoa jauhoa; ja että omenat, siemenet ja ruoho tuottaisivat vastaavassa suhteessa; ja että kaikki eläimet, jotka silloin ravitsisivat itsensä ainoastaan maan tuotoksista, tulisivat rauhallisiksi ja sopusointuisiksi ja olisivat täydellisessä alistuksessa ihmiselle." [Näistä asioista antaa kirjallisen todistuksen Papias, vanha mies, joka oli Johanneksen kuulija ja Polykarpoksen ystävä, neljännessä kirjassaan; sillä hän kirjoitti viisi kirjaa...] (Papiasin katkelmat, IV)

Uuden testamentin *kirje korinttilaisille* -julkaisussa todetaan:

> 42:1–3 Apostolit saivat evankeliumin meidän puolestamme Herralta Jeesukselta Kristukselta; Jeesus Kristus oli lähetetty Jumalalta. Kristus on siis peräisin Jumalalta, ja apostolit ovat peräisin Kristukselta. Molemmat ovat siis syntyneet Jumalan tahdosta määrätyllä järjestyksellä. Saatuaan siis tehtävänsä ja saatuaan täyden varmuuden Herramme Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta sekä vahvistettuaan itsensä Jumalan sanassa Pyhän Hengen täydellä varmuudella, he lähtivät julistamaan ilosanomaa siitä, että Jumalan valtakunta oli tulossa.

Smyrnan Polykarpos oli varhaiskristillinen johtaja, joka oli myös Johanneksen, viimeisenä kuolleen alkuperäisen apostolin, opetuslapsi. Polykarpos (n. 120–135 jKr.) opetti:

> Siunattuja ovat köyhät ja ne, joita vainotaan vanhurskauden tähden, sillä heidän on Jumalan valtakunta. (Polykarpos. Kirje filippiläisille, luku II. Teoksesta *Ante-Nicene Fathers, osa 1*, toim. Alexander Roberts & James Donaldson. Amerikkalainen painos, 1885)

> Tietäen siis, että "Jumalaa ei voi pilkata", meidän tulisi elää Hänen käskyjensä ja kunniansa mukaisesti ...Sillä on hyvä, että he irrottautuvat maailman himoista, sillä "jokainen himo taistelee henkeä vastaan"; eikä "huorintekijät, enkä naiselliset, enkä miehet, jotka käyttävät itseään väärin miesten kanssa, peri

> Jumalan valtakuntaa", eivätkä ne, jotka tekevät epäjohdonmukaisia ja sopimatonta. (ibid., luku V)
>
> Palvelkaamme siis Häntä pelossa ja kaikella kunnioituksella, aivan kuten Hän itse on meille käskenyt, ja kuten apostolit, jotka saarnasivat meille evankeliumia, ja profeetat, jotka julistivat etukäteen Herran tulemista. (ibid, luku VI)

Kuten muutkin Uudessa testamentissa, Polykarpos opetti, että vanhurskaat, eivätkä käskyjen rikkojat, perivät Jumalan valtakunnan.

Myös seuraavan väitetään olevan Polykarpin opetusta:

> Ja seuraavana sapattina hän sanoi: "Kuulkaa kehotukseni, rakkaat Jumalan lapset. Vannoin teille piispojen ollessa läsnä, ja nyt kehotan teitä jälleen kaikkia vaeltamaan säädyllisesti ja arvokkaasti Herran tiellä... *Valvokaa* ja *olkaa* jälleen *valmiina. Älkää antako sydämenne painua, vaan* muistakaa uusi käsky, joka koskee keskinäistä rakkautta, Hänen äkillistä tulemistaan kuin salamaa, suurta tulen tuomiota, iankaikkista elämää ja Hänen kuolematonta valtakuntaansa. Ja kaiken, mitä Jumala opettaa, te tiedätte, kun tutkitte innoitettuja Pyhiä Kirjoituksia; kaivertakaa se Pyhän Hengen kynällä sydämiinne, jotta käskyt pysyisivät teissä pysyvästi." (Polykarpoksen elämä, luku 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, osa 3.2, 1889, s. 488–506)

Sardiksen Melito, joka oli Jumalan kirkon johtaja noin vuonna 170 jKr., opetti:

> Sillä todellakin laki annettiin evankeliumissa – vanha uudessa, molemmat lähtivät yhdessä Siionista ja Jerusalemista; ja käsky annettiin armossa, ja esikuva lopullisessa tuotteessa, ja karitsa Pojassa, ja lammas ihmisessä, ja ihminen Jumalassa ...
>
> Mutta evankeliumista tuli lain selitys ja sen
>
> täyttymys, kun taas kirkosta tuli totuuden varasto...

> Tämä on se, joka vapautti meidät orjuudesta vapauteen, pimeydestä valoon, kuolemasta elämään, tyranniasta ikuiseen valtakuntaan. (Melito. Saarna pääsiäisestä. Jakeet 7, 40, 68. Käännös teoksesta Kerux: The Journal of Online Theology. http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Näin ollen Jumalan valtakunta tunnettiin ikuisena, ei pelkästään nykyisenä kristillisenä tai roomalaiskatolisena kirkkona, ja se sisälsi Jumalan lain.

Toinen 2. vuosisadan puolivälistä tai loppupuolelta peräisin oleva kirjoitus kehottaa ihmisiä kääntämään katseensa valtakuntaan:

> Siksi kukaan teistä älköön enää teeskentelkö eikä katselko taaksepäin, vaan lähestykää mielellään Jumalan valtakunnan evankeliumia. (Roomalainen Klemens. Tunnustukset, kirja X, luku XLV. Ote teoksesta Ante-Nicene Fathers, osa 8. Toimittaneet Alexander Roberts ja James Donaldson. Amerikkalainen painos, 1886)

Lisäksi, vaikka sitä ei ilmeisesti kirjoittanut kukaan todellisen kirkon jäsen, 2. vuosisadan puolivälissä kirjoitettu teos nimeltä *Hermaksen paimen*, Robertsin ja Donaldsonin käännöksessä, käyttää ilmausta ”Jumalan valtakunta” neljätoista kertaa.

Todelliset kristityt ja jopa monet, jotka vain tunnustivat Kristuksen, tiesivät jotain Jumalan valtakunnasta toisella vuosisadalla.

Jopa roomalaiskatolinen ja itäortodoksinen pyhä Irenaeus ymmärsi, että ylösnousemuksen jälkeen kristityt pääsisivät Jumalan valtakuntaan. Huomaa, mitä hän kirjoitti noin vuonna 180 jKr:

> Sillä sellainen on niiden tila, jotka ovat uskoneet, sillä heissä asuu jatkuvasti Pyhä Henki, jonka Hän antoi kasteessa ja jonka vastaanottaja säilyttää, jos hän vaeltaa totuudessa, pyhyydessä, vanhurskaudessa ja kärsivällisessä kestävyydessä. Sillä tällä sielulla on ylösnousemus niissä, jotka uskovat: ruumis ottaa sielun jälleen vastaan ja nousee sen mukana Pyhän Hengen voimalla ylös ja astuu Jumalan valtakuntaan. (Pyhä Irenaeus, Lyonin piispa. Käännös armenian kielestä: Armitage Robinson. Apostolisen saarnan

> todistus, luku 42. Wells, Somerset, lokakuu 1879. Julkaistu teoksessa SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Antiokian Teofilus opetti:

> Mainitsen vain Hänen hyvyytensä; jos kutsun Häntä valtakunnaksi, mainitsen vain Hänen kunniansa … Sillä jos Hän olisi tehnyt hänet kuolemattomaksi alusta alkaen, Hän olisi tehnyt hänestä Jumalan. … Hän ei siis tehnyt häntä kuolemattomaksi eikä kuolevaiseksi, vaan, kuten olemme edellä sanoneet, kykeneväksi molempiin; niin että jos hän taipuisi kuolemattomuuden asioihin ja noudattaisi Jumalan käskyä, hän saisi Häneltä palkaksi kuolemattomuuden ja tulisi Jumalaksi. (Teofilus, Autolykukselle, 1:3, 2:27)

Roomalaiskatolinen pyhimys Hippolytos kirjoitti 200-luvun alkupuolella:

> Ja te saatte taivasten valtakunnan, te, jotka tämän elämän aikana tunsitte Taivaallisen Kuninkaan. Ja teistä tulee Jumalan seuralaisia ja Kristuksen perillisiä, ette enää ole himojen tai intohimojen orjia, eikä sairaus enää koskaan kuluta teitä. Sillä teistä on tullut Jumala: mitä kärsimyksiä te ihmisinä koittekin, ne Hän antoi teille, koska olitte kuolevaisia, mutta mitä tahansa on Jumalan luonteen mukaista antaa, sen Jumala on luvannut suoda teille, koska teistä on tullut jumalallisia ja teidät on synnytetty kuolemattomuuteen. (Hippolytus. Kaikkien harhaoppien kumoaminen, kirja X, luku 30)

Ihmisten päämääränä on tulla jumalallistetuiksi (kirjaimellisina Jumalan lapsina, ks. Psalmi 82:6) tulevassa Jumalan valtakunnassa.

Tuleva Jumalan valtakunta oli alkuperäisen katolisen kirkon oppi (katso myös ilmainen e-kirjamme, saatavilla osoitteessa ccog.org, otsikolla ”Alkuperäisen katolisen kirkon uskomukset: Voiko jäännösryhmällä olla jatkuva apostolinen perimysketju?”).

Ongelmia toisella ja kolmannella vuosisadalla

Huolimatta valtakunnan laajasta hyväksynnästä, toisella vuosisadalla nousi esiin lakia vastustava luopion johtaja nimeltä Marcion. Marcion opetti

Jumalan lakia, sapattia ja kirjaimellista Jumalan valtakuntaa vastaan. Vaikka Polycarpus ja muut tuomitsivat hänet, hänellä oli yhteyksiä Rooman kirkkoon melko pitkään ja hänellä näytti olevan paljon vaikutusvaltaa Rooman kirkossa.

Toisella ja kolmannella vuosisadalla allegoristit olivat vakiinnuttamassa asemaansa Aleksandriassa (Egyptissä). Monet allegoristit vastustivat kirjaimellisen Jumalan valtakunnan oppia. Huomaa seuraava kertomus joistakin näistä allegoristeista:

> Dionysios syntyi alexandrialaisessa aatelisessa ja varakkaassa pakanaperheessä ja sai koulutuksen heidän filosofiassaan. Hän jätti pakanakoulut tullakseen Origenesin oppilaaksi, jonka seuraajaksi hän nousi Aleksandrian katekeettisen koulun johdossa…
>
> Klemens, Origenes ja gnostilainen koulu turmelivat pyhien oraakkelien oppeja mielikuvituksellisilla ja allegorisilla tulkinnoillaan… he saivat itselleen nimen ”allegoristit”. Nepos taisteli julkisesti allegoristeja vastaan ja väitti, että Kristuksen valtakunta tulee olemaan maan päällä…
>
> Dionysios kiisteli Nepoksen seuraajien kanssa ja hänen kertomuksensa mukaan… ”sellaisesta tilasta, joka nyt vallitsee Jumalan valtakunnassa”. Tämä on ensimmäinen maininta Jumalan valtakunnasta, joka on olemassa kirkkojen nykyisessä tilassa…
>
> Nepos nuhteli heidän virhettään osoittamalla, että taivasten valtakunta ei ole allegorinen, vaan se on kirjaimellisesti tuleva Herramme valtakunta ylösnousemuksessa iankaikkiseen elämään...
>
> Niinpä ajatus valtakunnasta, joka on tullut nykyisessä tilanteessa, syntyi ja kehittyi gnostilaisessa allegoristien koulukunnassa Egyptissä vuosina 200–250 jKr., kokonaisen vuosisadan ennen kuin imperiumin piispoja alettiin pitää valtaistuimen haltijoina…
>
> Klemens käsitti Jumalan valtakunnan idean tilana, jossa Jumalaa tunnetaan todellisella henkisellä tiedolla. Origenes esitti sen

> hengellisenä merkityksenä, joka on kätketty Raamatun kirjaimelliseen tekstiin. (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Julkaissut Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, s. 124–125)

Näin ollen, kun piispa Nepos opetti Jumalan valtakunnan evankeliumia, allegoristit yrittivät luoda siitä väärän, vähemmän kirjaimellisen tulkinnan. Myös Hierapoliksen piispa Apollinaris yritti torjua allegoristien virheitä suunnilleen samaan aikaan. Ne, jotka todella kuuluivat Jumalan kirkkoon, puolustivat kirjaimellisen Jumalan valtakunnan totuutta kautta historian.

Herbert W. Armstrong opetti valtakunnan evankeliumia ja paljon muuta

1900-luvulla edesmennyt Herbert W. Armstrong, Jumalan kirkon modernin Filadelfian aikakauden ensimmäinen johtaja (Ilm. 3:7–13), kirjoitti:

> Koska maailma *hylkäsi* Kristuksen evankeliumin …, sen piti korvata se jollain muulla. Sen piti keksiä *väärennös!* Niinpä olemme kuulleet Jumalan valtakunnasta puhuttavan pelkkänä kauniina kliseenä – mukavana tunteena ihmisten sydämissä – mikä vähentää sen eteeriseksi, epätodelliseksi TYHJYYDEKSI! Toiset ovat vääristelleet, että ”KIRKKO” on valtakunta … Profeetta Daniel, joka eli 600 vuotta ennen Kristusta, tiesi, että Jumalan valtakunta oli todellinen valtakunta – hallitus, joka hallitsee kirjaimellisia IHMISIÄ maan päällä …
>
> Tässä … on Jumalan selitys siitä, mikä JUMALAN VALTAKUNTA ON: ”Ja näiden kuninkaiden päivinä…” – tässä puhutaan kymmenestä varpaasta, jotka ovat osittain rautaa ja osittain haurasta savea. Kun yhdistetään tämä profetia Danielin kirjan 7. lukuun sekä Ilmestyskirjan 13. ja 17. lukuun, se viittaa uuteen YHDISTYNEESEEN EUROOPPAAN, joka on nyt muodostumassa … aivan silmienne edessä! Ilmestyskirjan 17:12 täsmentää, että kyseessä on Kymmenen KUNINGAN TAI VALTAKUNNAN liitto, joka (Ilm. 17:8) herättää henkiin vanhan ROOMAN VALTAKUNNAN …

Kun Kristus tulee, hän tulee KUNINGASKUNINGASNA, hallitsemaan koko maata (Ilm. 19:11–16); ja HÄNEN *VALTAKUNTANSA* – *JUMALAN VALTAKUNTA* – tulee, kuten Daniel sanoi, NIEKKAAMAAN kaikki nämä maalliset valtakunnat. Ilmestyskirjan 11:15 ilmaisee sen näillä sanoilla: ”Tämän maailman valtakunnat *ovat tulleet* MEIDÄN HERRAMME JA HÄNEN KRISTUKSENSA VALTAKUNNIKSI: ja hän hallitsee ikuisesti ja ikuisesti”! Tämä on JUMALAN VALTAKUNTA. Se on nykyisten hallitusten LOPPU – kyllä, jopa Yhdysvaltojen ja brittiläisten kansakuntien. Niistä tulee silloin Herran JEESUS KRISTUKSEN valtakuntia – HALLITUKSIA –, kun Hän on KUNINGAS KUNINGAISTA koko maan päällä. Tämä tekee täysin SELVÄKSI sen tosiasian, että JUMALAN VALTAKUNTA on kirjaimellinen HALLITUS. Aivan kuten kaldealainen imperiumi oli VALTAKUNTA – aivan k , ja aivan kuten Rooman imperiumi oli VALTAKUNTA – niin myös JUMALAN VALTAKUNTA on hallitus. Sen on määrä ottaa haltuunsa maailman KANSALLISUUKSIEN HALLINTO. Jeesus Kristus SYNTYI tulemaan KUNINGAKSI – HALLITTAJAKSI! …

Sama Jeesus Kristus, joka kulki Pyhän maan kukkuloilla ja laaksoissa sekä Jerusalemin kaduilla yli 1 900 vuotta sitten, on tulossa takaisin. Hän sanoi, että hän tulisi takaisin. Kun hänet oli ristiinnaulittu, Jumala herätti hänet kuolleista kolmen päivän ja kolmen yön kuluttua (Matt. 12:40; Ap. t. 2:32; 1. Kor. 15:3–4). Hän nousi Jumalan valtaistuimelle – maailmankaikkeuden hallituksen päämajaan (Apostolien teot 1:9–11; Hepr. 1:3; 8:1; 10:12; Ilm. 3:21).

Hän on vertauksen ”aatelismies”, joka meni Jumalan valtaistuimelle – ”kaukaiseen maahan” – tullakseen kruunatuksi kaikkien kansojen Kuningasten kuninkaaksi ja palatakseen sitten maan päälle (Luuk. 19:12–27).

Jälleen kerran hän on taivaassa, kunnes ”kaiken palauttamisen ajat” koittavat (Apostolien teot 3:19–21). *Palauttaminen* tarkoittaa entisen tilan tai olotilan palauttamista. Tässä tapauksessa se

tarkoittaa Jumalan hallinnon palauttamista maan päälle ja siten maailmanrauhan sekä utooppisten olosuhteiden palauttamista.

Nykyinen maailman levottomuus, kiihtyvät sodat ja riidat huipentuvat niin suureen maailmanlaajuiseen ahdistukseen, että ellei Jumala puutu asiaan, yksikään ihminen ei selviä hengissä (Matt. 24:22). Juuri tämän huipentumakohdassa, kun viivästyminen johtaisi kaiken elämän tuhoamiseen tältä planeetalta, Jeesus Kristus palaa. Tällä kertaa hän tulee jumalallisena Jumalana. Hän saapuu universumia hallitsevan Luojan kaikessa voimassa ja kunniassa. (Matt. 24:30; 25:31.) Hän tulee ”kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra” (Ilm. 19:16) perustamaan maailmanlaajuisen ylivaltiovallan ja hallitsemaan kaikkia kansoja ”rautaisella sauvalla” (Ilm. 19:15; 12:5) …

Eikö Kristus ole tervetullut?

Mutta huutavatko ihmiset ilosta ja toivottavatko he hänet tervetulleeksi hurmiossa ja innostuneina – jopa perinteisen kristinuskon seurakunnat?

Eivät! Ne uskovat – koska Saatanan valepapit (2. Kor. 11:13–15) ovat pettäneet heidät – että hän on Antikristus. Seurakunnat ja kansakunnat suuttuvat hänen tulostaan (Ilm. 11:15 ja 11:18), ja sotavoimat yrittävät jopa taistella häntä vastaan tuhotakseen hänet (Ilm. 17:14)!

Kansakunnat joutuvat tulevan kolmannen maailmansodan ratkaisevaan taisteluun, jonka rintama on Jerusalemissa (Sak. 14:1–2), ja sitten Kristus palaa. Yliluonnollisella voimallaan hän ”taistelee niitä kansakuntia vastaan”, jotka taistelevat häntä vastaan (jae 3). Hän kukistaa ne täysin (Ilm. 17:14)! ”Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä”, aivan Jerusalemin itäpuolella (Sak. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

Raamattu julistaa, että Jeesus palaa ja että Hän voittaa, mutta monet taistelevat Häntä vastaan Hänen palatessaan (Ilm. 19:19). Monet väittävät

(perustuen Raamatun profetioiden väärinymmärrykseen, mutta osittain myös väärien profeettojen ja mystikoiden vaikutuksesta), että palaava Jeesus on lopullinen Antikristus!

Seuraava on myös Herbert Armstrongin kirjoittamaa:

> Todellinen uskonto – Jumalan totuus, jota vahvistaa Pyhän Hengen välittämä Jumalan rakkaus... SANATTOMAN ILO siitä, että tuntee Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen – että tuntee TOTUUDEN – ja Jumalan jumalallisen RAKKAUDEN lämmön! ...
>
> Jumalan todellisen kirkon opetukset ovat yksinkertaisesti niitä, että ”elää jokaisen sanan mukaan” Pyhästä Raamatusta...
>
> Ihmiset kääntyvät ”ottamisen” tieltä ”antamisen” tielle – Jumalan rakkauden tielle.
>
> UUSI SIVISTYS valtaa nyt maan! (ibid)

UUSI SIVISTYS on Jumalan valtakunta. Sen julistaminen, että uusi sivistys on tulossa ja että se perustuu rakkauteen, on keskeinen osa sitä, mistä Jeesuksen ja hänen seuraajiensa opettamassa todellisessa valtakunnan evankeliumissa on kyse. Sitä me *Jatkuvassa* Jumalan kirkossa saarnaamme.

Herbert Armstrong ymmärsi, että Jeesus opetti, että ihmisyhteiskunta – vaikka se luuleekin haluavansa totella – on hylännyt ”antamisen” elämäntavan, rakkauden tien. Melkein kukaan ei näytä ymmärtävän kunnolla Jeesuksen opetusten merkitystä.

Pelastus Jeesuksen kautta on osa evankeliumia

Jotkut, jotka ovat lukeneet tähän asti, miettivät luultavasti Jeesuksen kuoleman roolia pelastuksessa. Kyllä, Hänen kuolemansa on osa evankeliumia, josta sekä Uusi testamentti että Herbert W. Armstrong kirjoittivat.

Uusi testamentti osoittaa, että evankeliumi sisältää pelastuksen Jeesuksen kautta:

16 Sillä en häpeä Kristuksen evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, ensin juutalaiselle ja sitten kreikkalaiselle (Roomalaiskirje 1:16).

4 Niinpä hajonneet menivät kaikkialle julistamaan sanaa. 5 Sitten Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristuksesta. … 12 Mutta kun he uskoivat Filippusta, kun tämä saarnasi Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, sekä miehet että naiset kastettiin. … 25 Kun he olivat todistaneet ja saarnanneet Herran sanaa, he palasivat Jerusalemiin saarnaten evankeliumia monissa samarialaisten kylissä. 26 Silloin Herran enkeli puhui Filippukselle … 40 Filippus oli Azotuksessa. Matkallaan hän saarnasi kaikissa kaupungeissa, kunnes saapui Kesareaan. (Apostolien teot 8:4,5,12,25,26,40)

18 hän saarnasi heille Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta. (Apostolien teot 17:18)

30 Sitten Paavali asui kaksi kokonaista vuotta omassa vuokra-asunnossaan ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen, 31 **saarnaten Jumalan valtakuntaa ja opettamalla kaikkea, mikä koskee Herraa Jeesusta Kristusta**, täysin vapaasti, eikä kukaan estänyt häntä. (Apostolien teot 28:30–31)

Huomaa, että saarnassa käsiteltiin sekä Jeesusta että valtakuntaa. Valitettavasti kreikkalais-roomalaisten kirkkojen opetuksista puuttuu usein oikea ymmärrys Jumalan valtakunnan evankeliumista.

Itse asiassa, jotta meistä tulisi osa tuota valtakuntaa, Jumala rakasti ihmisiä niin paljon, että Hän lähetti Jeesuksen kuolemaan puolestamme (Joh. 3:16–17) ja pelastaa meidät myös armostaan (Ef. 2:8). Ja se on osa hyvää uutista (Apt. 20:24).

Valtakunnan evankeliumi on se, mitä maailma tarvitsee, mutta...

Rauhan edistäminen (Matteus 5:9) ja hyvien tekojen tekeminen ovat arvokkaita tavoitteita (vrt. Galatalaisille 6:10). Silti monet maailman johtajat, myös uskonnolliset johtajat, uskovat, että rauhan ja vaurauden tuo kansainvälinen ihmisten välinen yhteistyö, ei Jumalan valtakunta. Ja

vaikka he saavuttavatkin joitakin ajallisia menestyksiä, he eivät ainoastaan epäonnistu, vaan osa heidän inhimillisistä ponnisteluistaan vie lopulta maapallon tilanteeseen, jossa elämä olisi kestämätöntä, ellei Jeesus palaisi perustamaan valtakuntaansa (Matteus 24:21–22). Ihmisten pyrkimys korjata maailmaa ilman Jumalaa on turha ja väärä evankeliumi (Psalmi 127:1).

Monet maailmassa yrittävät laatia puolireligioisen babylonialaisen kansainvälisen suunnitelman uuden maailmanjärjestyksen luomiseksi 21. vuosisadalla. Tämä on asia, jota *Continuing* Church of God on tuominnut perustamisestaan lähtien ja aikoo jatkossakin tuomita. Siitä lähtien, kun Saatana houkutteli Eevan lankeamaan eräänlaiseen evankeliumiinsa lähes 6000 vuotta sitten (1. Mooseksen kirja 3), monet ihmiset ovat uskoneet tietävänsä paremmin kuin Jumala, mikä tekee heistä ja maailmasta paremman.

Raamatun mukaan tarvitaan yhdistelmä, jossa eurooppalainen sotilasjohtaja (jota kutsutaan Pohjoisen kuninkaaksi, myös Ilmestyskirjan 13:1–10 pedoksi) ja uskonnollinen johtaja (jota kutsutaan vääräksi profeetaksi, myös lopulliseksi Antikristukseksi ja Ilmestyskirjan 13:11–17 kaksisarviseksi pedoksi) seitsemän kukkulan kaupungista (Ilm. 17:9,18), jotta ”babylonialainen” (Ilm. 17 ja 18) maailmanjärjestys saataisiin aikaan. Vaikka ihmiskunta tarvitsee Kristuksen paluuta ja Hänen valtakuntansa perustamista, monet maailmassa eivät kiinnitä huomiota tähän sanomaan 21. vuosisadalla – he jatkavat uskomista erilaisiin versioihin Saatanan väärästä evankeliumista. Mutta maailma tulee saamaan todistuksen.

Muistakaamme, mitä Jeesus opetti:

> 14 Ja tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu. (Matteus 24:14)

Huomaa, että valtakunnan evankeliumi leviää maailmaan todistukseksi, ja sitten tulee loppu. Tuo ”loppu” on ”suuren ahdistuksen” alku.

Tähän on useita syitä.

Yksi niistä on se, että Jumala haluaa maailman kuulevan todellisen evankeliumin ennen suuren ahdistuksen alkua (jonka alkaminen mainitaan Matteuksen evankeliumissa 24:21). Siten evankeliumin sanoma on todistus ja varoitus (vrt. Hesekiel 3; Aamos 3:7). Se johtaa useampien pakanain kääntymiseen (Roomalaiskirje 11:25) ja muiden kuin pakanain kääntymiseen (Roomalaiskirje 9:27) ennen Jeesuksen paluuta.

Toinen syy on se, että sanoman ydin on ristiriidassa nousevan Pohjoisen kuninkaan, Peto-valtion, sekä Väärän profeetan, lopullisen Antikristuksen, näkemyksien kanssa. Nämä kaksi lupaavat pohjimmiltaan rauhaa ihmisten ponnistelujen ja uskonnollisten kompromissien kautta, mutta se johtaa loppuun (Matteus 24:14–22) ja tuhoon (ks. 1. Tessalonikalaiskirje 5:3).

Vaikka Raamattu kehottaa taistelemaan alkuperäisen, todellisen uskon puolesta (Juudaksen kirje 3), että Jumalan sana on totuus (Johanneksen evankeliumi 17:17) ja että todellisten kristittyjen tulee erottautua niistä, jotka tekevät kompromisseja pakanuuden kanssa (2. Korinttolaiskirje 6:14–17), monet väittävät, että heidän ”evankeliuminsa” (hyvä uutinen) edellyttää kompromisseja, jotta rauha ja ykseys voivat vallita. Valitettavasti monet niistä, jotka edistävät Pedon ja Väärän profeetan (lopullisen Antikristuksen) ekumeenisia ja uskontojenvälisiä tavoitteita, pitävät Jumalan valtakunnan todellista evankeliumia vääränä evankeliumina.

Niihin liittyvien merkkien ja valheellisten ihmeiden vuoksi (2. Tess. 2:9) suurin osa maailmasta päättää uskoa valheeseen (2. Tess. 2:9–12) evankeliumin sanoman sijaan. Roomalaiskatolisten, itäortodoksien, luterilaisten ja muiden esittämien virheellisten tuomioiden vuoksi, jotka kohdistuvat tuhatvuotiseen Jumalan valtakuntaan, monet väittävät virheellisesti, että tuhatvuotisen Jumalan valtakunnan evankeliumin sanoma on väärä evankeliumi, joka liittyy Pedoon ja Antikristukseen.

Ennen Suuren ahdistuksen alkamista uskolliset Filadelfian kristityt (Ilmestyskirja 3:7–13) saavuttavat maailman (Matteus 24:14) julistaen tuhatvuotisen Jumalan valtakunnan evankeliumia ja kertomalla maailmalle, mihin tietyt maalliset johtajat (mukaan lukien Peto ja Väärä profeetta) aikovat ryhtyä.

He tukevat sen sanoman levittämistä maailmalle, että Peto, pohjoisen valtakunnan kuningas, yhdessä Väärän profeetan, viimeisen Antikristuksen, kanssa tuhoaa lopulta (yhdessä joidenkin liittolaistensa kanssa) Yhdysvallat sekä anglosaksiset valtiot, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan, Kanadan, Australian ja Uuden-Seelannin (Daniel 11:24,39) sekä tuhoavat pian sen jälkeen arabialais-islamilaisen liittovaltion (Daniel 11:40-43), toimivat demonien välineinä (Ilmestyskirja 16:13-14) ja taistelevat lopulta Jeesusta Kristusta vastaan Hänen palatessaan (Ilmestyskirja 16:14; 19:19-20). Uskolliset filadelfialaiset (Ilm. 3:7–13) julistavat, että Jumalan tuhatvuotinen valtakunta on tulossa pian.

Tämä herättäisi todennäköisesti paljon mediahuomiota ja edistäisi Matteuksen evankeliumin 24:14 täyttymistä. Me Jumalan *jatkuvassa* kirkossa valmistelemme kirjallisuutta (useilla kielillä), päivitämme verkkosivustoja ja ryhdymme muihin toimenpiteisiin valmistautuaksemme ”lyhyeen työhön” (vrt. Roomalaiskirje 9:28), joka auttaa johtamaan siihen, että Jumala toteaa Matteuksen evankeliumin 24:14 olevan riittävällä tavalla toteutunut todistuksena tulevasta lopusta.

”Väärää evankeliumia” julistavat maailman johtajat (todennäköisesti jonkinlainen ”uudenlainen” Euroopan huippujohtaja sekä kompromisseihin taipuvainen paavi, joka *väittää* edustavansa eräänlaista katolilaisuutta) eivät pidä tästä julistuksesta – he eivät halua maailman saavan tietää, mitä he todella aikovat tehdä (eivätkä ehkä edes itse usko sitä aluksi, ks. Jesaja 10:5–7). He ja/tai heidän kannattajansa opettavat todennäköisesti myös väärin, että uskolliset Filadelfian kristityt kannattavat tulevan antikristuksen äärimmäistä oppia (millenarismia). Mitkä tahansa tuomitsemiset, joita he ja/tai heidän seuraajansa esittävät Filadelfian uskollisia ja Jumalan *jatkuvaa* kirkkoa kohtaan, laukaisevat vainon (Daniel 11:29–35; Ilmestyskirja 12:13–15). Tämä johtaa myös loppuun – Suuren ahdistuksen alkamiseen (Matteus 24:21; Daniel 11:39; ks. Matteus 24:14–15; Daniel 11:31) sekä 3 ½ vuoden suojelun ajanjaksoon uskollisille Filadelfian kristityille (Ilmestyskirja 3:10; 12:14–16).

Peto ja väärä profeetta yrittävät saada hallintaansa voimakeinoin, taloudellisella kiristyksellä, merkeillä, valheellisilla ihmeillä, murhilla ja

muilla painostuskeinoilla (Ilm. 13:10–17; 16:14; Daniel 7:25; 2. Tess. 2:9–10). Kristityt kysyvät:

> 10 ”Kuinka kauan vielä, oi pyhä ja totinen Herra, ennen kuin tuomitset ja kostat meidän veremme niille, jotka asuvat maan päällä?” (Ilm. 6:10)

Kaikkien aikojen ajan Jumalan kansa on miettinyt ja kysynyt: ”Kuinka kauan vielä kestää, ennen kuin Jeesus palaa?”

Vaikka emme tiedä päivää emmekä hetkeä, odotamme Jeesuksen palaavan (ja Jumalan tuhatvuotisen valtakunnan perustuvan)[21.]vuosisadalla monien raamatunkohdista (esim. Matteus 24:4–34; Psalmi 90:4; Hoosea 6:2; Luukas 21:7–36; Heprealaiskirje 1:1–2; 4:4,11; 2. Pietarin kirje 3:3–8; 1. Tessalonikalaiskirje 5:4), joista joidenkin osien täyttyminen on jo nähtävissä.

Jos Jeesus ei puutu asiaan, ihmiskunta on tuhonnut kaiken elämän:

> 21 Sillä silloin tulee suuri ahdistus, jollaista ei ole ollut maailman alusta lähtien tähän asti, eikä tule koskaan olemaankaan. 22 Ja ellei noita päiviä lyhennettäisi, ei kukaan pelastuisi; mutta valittujen tähden nuo päivät lyhennetään. (Matteus 24:21–22)

> 29 Heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan; tähdet putoavat taivaalta, ja taivaan voimat järkkyvät. 30 Silloin Ihmisen Pojan merkki ilmestyy taivaalle, ja silloin kaikki maan heimot valittavat, ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvissä voimalla ja suurella kunnialla. 31 Ja Hän lähettää enkelinsä suurella trumpetin äänellä, ja he kokoavat Hänen valitut neljältä tuulelta, taivaan yhdestä päästä toiseen. (Matteus 24:29-31)

Jumalan valtakunta on se, mitä maailma tarvitsee.

Valtakunnan lähettiläät

Mikä on sinun roolisi valtakunnassa?

Juuri nyt, jos olet todellinen kristitty, sinun on oltava Jeesuksen ja Jumalan valtakunnan lähettiläs. Huomaa, mitä apostoli Paavali kirjoitti:

> [20] Me olemme siis Kristuksen lähettiläitä, ikään kuin Jumala kehottaisi teitä meidän kauttamme: me pyydämme teitä Kristuksen puolesta, sovittukaa Jumalan kanssa. (2. Korinttilaisille 5:20)

> [14] Seisokaa siis, vyötettyänne lanneenne totuudella, pukeutuneina vanhurskauden rintapanssariin, [15] ja jalkojanne varustettuina rauhan evankeliumin valmiudella; [16] ennen kaikkea ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan valtaisen tuliset nuolet. [17] Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana; [18] rukoilkaa aina kaikilla rukouksilla ja pyynnöillä Hengessä, valvoen tätä varten kaikella sinnikkyydellä ja pyynnöillä kaikkien pyhien puolesta— [19] ja minun puolestani, jotta minulle annettaisiin sana, jotta voisin avata suuni rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuuden, [20] jonka lähettiläs minä olen kahleissa; jotta voisin siinä puhua rohkeasti, niin kuin minun kuuluu puhua. (Efesolaiskirje 6:14–20)

Mikä on lähettiläs? *Merriam-Websterin sanakirjassa* on seuraava määritelmä:

> 1**:** virallinen lähettiläs; *erityisesti***:** korkeimman tason diplomaattinen edustaja, joka on akkreditoitu ulkomaisen hallituksen tai hallitsijan luo oman hallituksensa tai hallitsijansa pysyvänä edustajana tai nimitetty erityiseen ja usein väliaikaiseen diplomaattiseen tehtävään
>
> 2 *a***:** valtuutettu edustaja tai lähettiläs

Jos olet todellinen kristitty, olet virallinen lähettiläs, Kristuksen puolesta! Huomaa, mitä apostoli Pietari kirjoitti:

> [9] Mutta te olette valittu sukupolvi, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, Hänen oma erityinen kansansa, jotta julistaisitte sen ylistystä, joka on kutsunut teidät pimeydestä Hänen ihmeelliseen valoonsa; [10] te, jotka ennen ette olleet kansaa, mutta nyt olette

> Jumalan kansa, te, jotka ette olleet saaneet armoa, mutta nyt olette saaneet armoa. (1. Pietarin kirje 2:9-10)

Kristittyinä meidän on tarkoitus kuulua pyhään kansaan.

Mikä kansa on nyt pyhä?

No, varmasti mikään tämän maailman valtakunnista – mutta ne tulevat lopulta olemaan osa Kristuksen valtakuntaa (Ilm. 11:15). Se on Jumalan kansa, Hänen valtakuntansa, joka on pyhä.

Lähettiläinä emme yleensä osallistu tämän maailman kansakuntien suoraan politiikkaan. Mutta meidän on elettävä nyt Jumalan elämäntapaa (katso myös ilmainen e-kirja osoitteessa www.ccog.org, jonka otsikko on: *Kristityt: Jumalan valtakunnan lähettiläät, raamatullisia ohjeita kristittynä elämiseen*). Elämällä Jumalan elämäntapaa jo nyt opimme paremmin, miksi Jumalan tiet ovat parhaat, jotta voimme Hänen valtakunnassaan olla kuninkaita ja pappeja ja hallita Kristuksen kanssa maan päällä:

> 5 Hänelle, joka on rakastanut meitä ja pestänyt meidät synneistämme omalla verellään, 6 ja tehnyt meistä kuninkaita ja pappeja Hänen Jumalalleen ja Isälleen, Hänelle olkoon kunnia ja valta iankaikkisesti. Aamen. (Ilmestyskirja 1:5–6)

> 10 ja on tehnyt meistä kuninkaita ja pappeja Jumalallemme; ja me hallitsemme maan päällä. (Ilmestyskirja 5:10)

Yksi tulevaisuuden näkökohta kuninkaiksi ja papeiksi tulemisessa on opettaa silloin kuolevaisia kulkemaan Jumalan teillä:

> 19 Sillä kansa asuu Siionissa, Jerusalemissa; et enää itke. Hän on sinulle hyvin armollinen, kun huudat; kun Hän kuulee sen, Hän vastaa sinulle. 20 Ja vaikka Herra antaa sinulle ahdistuksen leivän ja kärsimyksen veden, eivät opettajasi enää joudu nurkkaan, vaan silmäsi näkevät opettajasi. 21 Korvasi kuulevat takanasi sanan: ”Tämä on tie, kulje sitä”, aina kun käännyt oikealle tai aina kun käännyt vasemmalle. (Jesaja 30:19–21)

Vaikka tämä on profetia tuhatvuotisesta valtakunnasta, nykyisessä aikakaudessa kristittyjen on oltava valmiita opettamaan:

> 12 … tähän mennessä teidän pitäisi jo olla opettajia, (Heprealaiskirje 5:12)

> 15 Pyhittäkää Herra Jumala sydämissänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy teiltä syytä teissä olevaan toivoon, nöyryydellä ja pelolla. (1. Pietarin kirje 3:15, KJV)

Raamattu osoittaa, että monet uskollisimmista kristityistä tulevat juuri ennen Suuren ahdistuksen alkua opettamaan monia:

> 33 Ja ne kansasta, jotka ymmärtävät, opettavat monia (Daniel 11:33;)

Joten oppiminen ja kasvu armossa ja tiedossa (2. Piet. 3:18) on jotain, mitä meidän tulisi tehdä jo nyt. Jeesus sanoi: ”Te tulette olemaan minun todistajiani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa sekä maan ääriin asti” (Apostolien teot 1:8). Osa roolianne Jumalan valtakunnassa on kyky opettaa.

Ja uskollisimmille, filadelfialaisille kristityille (Ilm. 3:7–13), tähän kuuluu myös tärkeän evankeliumin todistuksen tukeminen ennen Jumalan tuhatvuotisen valtakunnan alkamista (vrt. Matt. 24:14).

Kun Jumalan valtakunta on vakiintunut, Jumalan kansaa käytetään auttamaan vahingoittuneen planeetan kunnostamisessa:

> 12 Teidän joukostanne nousevat rakentamaan vanhoja raunioita; te pystytätte monien sukupolvien perustukset; ja teitä kutsutaan murtumien korjaajiksi, asuttavien katujen kunnostajiksi. (Jesaja 58:12)

Näin ollen Jumalan kansa, joka on elänyt tämän aikakauden aikana Jumalan tahdon mukaisesti, helpottaa ihmisten asumista kaupungeissa (ja muualla) tuon tuhatvuotisen valtakunnan aikana, jolloin maailma kunnostetaan.

Maailmasta tulee todellakin parempi paikka. Meidän tulisi olla Kristuksen lähettiläitä jo nyt, jotta voimme palvella myös Hänen valtakunnassaan.

Todellinen evankeliumin sanoma muuttaa

Jeesus sanoi: ”Jos te pysytte minun sanassani, te olette todellakin minun opetuslapsiani. 32 Ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus vapauttaa teidät” (Joh. 8:31–32). Totuuden tunteminen Jumalan valtakunnan evankeliumista vapauttaa meid t jäämästä tämän maailman väärien toiveiden loukkuun. Voimme rohkeasti tukea suunnitelmaa, joka toimii – Jumalan suunnitelmaa! Saatana on pettänyt koko maailman (Ilm. 12:9), ja Jumalan valtakunta on todellinen ratkaisu. Meidän on puolustettava ja edistettävä totuutta (vrt. Joh. 18:37).

Evankeliumin sanoma on enemmän kuin vain henkilökohtaista pelastusta. Jumalan valtakunnan hyvän sanoman tulisi muuttaa ihminen jo tässä ajassa:

> [2] Älkää mukautuko tämän maailman mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistumisen kautta, jotta voitte todeta, mikä on Jumalan hyvä, mieluinen ja täydellinen tahto. (Roomalaiskirje 12:2)

Todelliset kristityt uudistuvat palvelemaan Jumalaa ja muita:

> [22] Orjat, totelkaa kaikessa lihallisia isäntiänne, älkää silmänpalveluksella, ikään kuin ihmisiä miellyttäen, vaan sydämen vilpittömyydellä, Jumalaa pelkääen. [23] Ja mitä teettekin, tehkää se sydämestänne, ikään kuin Herralle eikä ihmisille, [24] tietäen, että Herralta saatte perintöosan palkkana; sillä te palvelette Herraa Kristusta. (Kolossalaiskirje 3:22–24)

> [28] Siksi, koska me saamme valtakunnan, jota ei voi horjuttaa, hankkikaamme armoa, jonka avulla voimme palvella Jumalaa hyväksyttävästi kunnioituksella ja jumalallisella pelolla. (Heprealaiskirje 12:28)

Todelliset kristityt elävät toisin kuin maailma. Me asetamme Jumalan normit maailman normien edelle siinä, mikä on oikein ja mikä väärin. Vanhurskaat elävät uskosta (Heprealaiskirje 10:38), sillä tässä ajassa

Jumalan tien mukaan eläminen vaatii uskoa. Kristittyjä pidettiin niin erilaisina kuin maailma, jossa he elivät, että heidän elämäntapaansa kutsuttiin Uudessa testamentissa ”Tieksi” (Apostolien teot 9:2; 19:9; 24:14,22). Maailma elää itsekeskeisesti, saatanan vallan alla harhaanjohdettuna, niin sanotulla ”Kainin tiellä” (Juudaksen kirje 11).

Jumalan valtakunnan evankeliumi on vanhurskauden, ilon ja rauhan sanoma (Room. 14:17). Oikein ymmärrettynä profeetallinen sana on lohduttava (vrt. 1. Kor. 14:3; 1. Tess. 4:18), etenkin kun näemme maailman murtuvan (vrt. Luuk. 21:8–36). Todellinen kristillinen elämäntapa johtaa hengelliseen runsauteen ja aineellisiin siunauksiin (Mark. 10:29–30). Tämä on yksi tärke ista syistä, miksi ne, jotka elävät sen mukaan, ymmärtävät, että maailma tarvitsee Jumalan valtakuntaa. Kristityt ovat Jumalan valtakunnan lähettiläitä.

Me kristityt asetamme toivomme hengelliseen, emme aineelliseen, vaikka elämmekin aineellisessa maailmassa (Roomalaiskirje 8:5–8). Meillä on ”evankeliumin toivo” (Kolossalaiskirje 1:23). Tämä on asia, jonka varhaiset kristityt ymmärsivät, mutta jota monet, jotka nykyään tunnustavat Jeesuksen, eivät todella käsitä.

6. Kreikkalais-roomalaiset kirkot opettavat, että valtakunta on tärkeä, mutta...

Kreikkalais-roomalaiset kirkot uskovat opettavansa Jumalan valtakunnan eri puolia, mutta heillä on vaikeuksia ymmärtää, mitä se todella on. Esimerkiksi *Katolinen tietosanakirja* opettaa valtakunnasta seuraavaa:

> Kristuksen … Hänen opetuksensa jokaisessa vaiheessa tämän valtakunnan tulo, sen eri näkökohdat, sen tarkka merkitys sekä tapa, jolla se saavutetaan, muodostavat Hänen puheidensa ytimen, niin että Hänen puheitaan kutsutaan ”valtakunnan evankeliumiksi”...he alkoivat puhua kirkosta ”Jumalan valtakuntana”; ks. Kol., I, 13; 1. Tess., ii, 12; Ilm., I, 6, 9; v, 10 jne. …se tarkoittaa kirkkoa jumalallisena instituutiona… (Paavi H. Jumalan valtakunta. Katolinen tietosanakirja, osa VIII. 1910)

Vaikka edellä viitattiin ”Kol., 1:13; 1. Tess., 2:12; Ilm., 1:6, 9; 5:10”, jos tarkastelet näitä kohtia, huomaat, ettei yksikään näistä jakeista sano mitään siitä, että ***kirkko*** olisi Jumalan valtakunta. Ne opettavat, että uskovat tulevat olemaan osa Jumalan valtakuntaa tai että se on Jeesuksen valtakunta. Raamattu varoittaa, että monet muuttavat evankeliumia tai kääntyvät toisen, valheellisen evankeliumin puoleen (Gal. 1:3–9). Valitettavasti monet ovat tehneet niin.

Jeesus opetti: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani” (Joh. 14:6). Pietari opetti: ”Eikä pelastusta ole missään muussa, sillä taivaan alla ei ole ihmisille annettu muuta nimeä, jonka kautta meidän pitäisi pelastua” (Apostolien teot 4:12). Pietari sanoi juutalaisille, että kaikkien on uskottava, tehtävä parannus ja otettava Jeesus vastaan pelastukseensa (Apostolien teot 2:38).

Tämän vastakohtana edesmennyt paavi Franciscus on opettanut, että ateistit, ilman Jeesusta, voivat pelastua hyvillä teoilla! Hän opettaa myös, että juutalaiset voivat pelastua ilman Jeesuksen hyväksymistä! Lisäksi hän ja jotkut kreikkalais-roomalaiset näyttävät myös katsovan, että ei-raamatullinen versio ”Mariasta” on avain evankeliumiin sekä

ekumeeniseen ja uskontojen väliseen yhtenäisyyteen. Valitettavasti he ja muut eivät ymmärrä Jeesuksen merkitystä EIKÄ todellista Jumalan valtakunnan evankeliumia. Monet levittävät vääriä evankeliumeja.

Monet haluavat kulkea näkemänsä mukaan ja uskoa maailmaan. Uusi testamentti opettaa, että kristittyjen tulee katsoa ylöspäin:

> [2] Ajatelkaa ylhäällä olevia asioita, älkää maan päällä olevia. (Kolossalaiskirje 3:2)
>
> [7] Sillä me vaellamme uskossa, emme näkemisessä. (2. Korinttolaiskirje 5:7)

Silti paavi Pius XI opetti pohjimmiltaan kulkemaan kirkostaan käsin näkemänsä mukaan:

> ... katolinen kirkko ... on Kristuksen valtakunta maan päällä. (Piuksen kiertokirje *Quas Primas*).

CatholicBible101-verkkosivusto väittää, että ”Jumalan valtakunta perustettiin maan päälle Jeesuksen Kristuksen toimesta vuonna 33 jKr. hänen kirkkonsa muodossa, jota johti Pietari... katolinen kirkko.” Mutta tuhatvuotinen Jumalan valtakunta ei ole täällä, eikä se ole Rooman kirkko. Kun se tulee, se on maan päällä. Vaikka todellisella Jumalan kirkolla on ”valtakunnan avaimet” (Matteus 16:19), ne, jotka väittävät, että jokin kirkko on Jumalan valtakunta, ”ovat ottaneet pois tiedon avaimen” (Luukas 11:52).

Rooman kirkko opettaa niin voimakkaasti pian tulevaa maallista tuhatvuotista Jumalan valtakuntaa vastaan, että se on käytännössä ainoa ”antikristuksen oppi”, joka on lueteltu *katolisen kirkon* virallisessa *katekismuksessa*:

> **676** Antikristuksen harha alkaa jo muotoutua maailmassa joka kerta, kun väitetään, että historiassa voitaisiin toteuttaa se messiaaninen toivo, joka voi toteutua vasta historian ulkopuolella eskatologisen tuomion kautta. Kirkko on hylännyt jopa tämän tulevan valtakunnan vääristelyn lievennetyt muodot, joita kutsutaan millenarismiksi … (Katolisen kirkon katekismus.

Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, s. 194)

Valitettavasti niillä, jotka yhtyvät tähän kantaan, tulee lopulta olemaan suuria ongelmia Jumalan valtakunnan evankeliumin julistamisen kanssa. Jotkut ryhtyvät kauheisiin toimenpiteisiin sitä julistavia vastaan (Daniel 7:25; 11:30–36). Mutta, saatat ajatella, eiväthän kaikki, jotka tunnustavat Jeesuksen Herraksi, pääse valtakuntaan? Ei, he eivät pääse. Huomaa, mitä Jeesus sanoi:

> 21 ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun Isäni taivaassa olevan tahdon. 22 Monet sanovat minulle sinä päivänä: ’Herra, Herra, emmekö me ole profetoineet sinun nimessäsi, ajaneet ulos riivaajia sinun nimessäsi ja tehneet monia ihmeitä sinun nimessäsi?’ 23 Ja silloin minä sanon heille: ’En ole koskaan tuntenut teitä; menkää pois minun luotani, te laittomuuden harjoittajat!’ (Matteus 7:21–23)

Apostoli Paavali totesi, että ”laittomuuden salaisuus” oli hänen aikanaan ”jo toiminnassa” (2. Tessalonikalaiskirje 2:7). Tämä laittomuus liittyy myös johonkin, josta Raamattu varoittaa lopun aikoina ja jota kutsutaan ”suureksi salaisuudeksi, Suureksi Babyloniaksi” (Ilmestyskirja 17:3-5).

”Lainvastaisuuden salaisuus” liittyy niihin, jotka tunnustavat olevansa kristittyjä ja uskovat, ettei heidän tarvitse pyrkiä noudattamaan Jumalan kymmenen käskyä jne. ja/tai että niihin on niin paljon hyväksyttäviä poikkeuksia ja/tai että on olemassa hyväksyttäviä sovitusmuotoja Jumalan lain rikkomiselle, joten vaikka he luulevat noudattavansa Jumalan lakia, he eivät noudata sellaista kristinuskoa, jonka Jeesus tai Hänen apostolinsa tunnustaisivat lailliseksi.

Monet, jotka väittävät olevansa kristittyjä, ovat kuin fariseukset, jotka rikkoivat Jumalan käskyjä, mutta väittivät perinteidensä tekevän siitä hyväksyttävää – Jeesus tuomitsi tuon lähestymistavan (Matteus 15:3–9)! Myös Jesaja varoitti, että ihmiset, jotka väittävät olevansa Jumalan omia, kapinoisivat Hänen lakiaan vastaan (Jesaja 30:9). Valitettavasti tätä laittomuuden kapinaa näemme vielä tänäkin päivänä.

Toinen ”mysteeri” näyttää olevan se, että Rooman kirkko näyttää uskovan, että sen militaristiset ekumeeniset ja uskontojen väliset ohjelmat johtavat rauhaan ja ei-raamatulliseen versioon Jumalan valtakunnasta maan päällä. Raamattu varoittaa tulevasta ekumeenisesta yhtenäisyydestä, jonka se opettaa olevan muutaman vuoden ajan menestyksekäs (huom. kuvassa on *New Jerusalem Bible*, roomalaiskatolisen kirkon hyväksymä käännös):

> 4 He kumarsivat lohikäärmeen edessä, koska tämä oli antanut pedolle valtaansa; ja he kumarsivat pedon edessä sanoen: ”Kuka voi verrata itseään pedoon? Kuka voi taistella sitä vastaan?” 5 Pedolle annettiin lupa puhua ylpeileviä ja jumalanpilkkaisia sanoja sekä toimia neljäkymmentäkaksi kuukautta; 6 ja se puhui jumalanpilkkaisia sanoja Jumalaa, hänen nimeään, hänen taivaallista telttaansa ja kaikkia siellä suojassa olevia vastaan. 7 Sille annettiin lupa käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sille annettiin valta jokaisen rodun, kansan, kielen ja kansakunnan yli; 8 ja kaikki maailman ihmiset palvovat sitä, toisin sanoen kaikki, joiden nimeä ei ole kirjoitettu maailman perustamisesta lähtien uhrautuvaan Karitsan elämänkirjaan. 9 Joka voi kuulla, se kuulkoon: 10 Ne, jotka on määrätty vankeuteen, menevät vankeuteen; ne, jotka on määrätty kuolemaan miekalla, kuolevat miekalla. Siksi pyhillä on oltava kärsivällisyyttä ja uskoa. (Ilmestyskirja 13:4–10, NJB)

Raamattu varoittaa lopun ajan Babylonin yhtenäisyydestä:

> 1 Yksi seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa, tuli puhumaan minulle ja sanoi: ”Tule tänne, niin minä näytän sinulle sen suuren porton rangaistuksen, joka istuu valtaistuimellaan runsaiden vesien äärellä, 2 jonka kanssa kaikki maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja joka on juottanut koko maailman väestön humalaan haureutensa viinillä.” 3 Hän vei minut hengessä erämaahan, ja siellä näin naisen ratsastamassa punaisella pedolla, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja jonka päälle oli kirjoitettu jumalanpilkkaisia nimiä. 4 Nainen oli pukeutunut purppuraan ja punaisiin vaatteisiin ja loisti kultaa, jalokiviä ja helmiä, ja hän piti kädessään kultaista viinimaljaa, joka oli täynnä

hänen haureutensa inhottavaa saastaa; [5] **hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaperäinen nimi: 'Suuri Babylon, kaikkien porttojen ja kaikkien maan päällä harjoitettavien saastaisien tekojen äiti**.' [6] Näin, että hän oli juovuksissa, juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen marttyyrien verestä; ja kun näin hänet, olin täysin hämmentynyt. (Ilmestyskirja 17:1–6, NJB)

[9] "Tämä vaatii viisautta. **Seitsemän päätä ovat seitsemän kukkulaa**, joilla nainen istuu . . . [18] Nainen, jonka näit, on **se suuri kaupunki,** jolla on valta kaikkien maan hallitsijoiden yli." (Ilmestyskirja 17:9,18, NJB)

[1] Tämän jälkeen näin toisen enkelin laskeutuvan taivaasta, ja hänelle oli annettu suuri valta; maa loisti hänen kirkkaudestaan. [2] Hän huusi ääneen: "Babylon on kaatunut, **Babylon, se Suuri** on kaatunut, ja siitä on tullut paholaisten pesäpaikka ja jokaisen saastaisen hengen sekä likaisen, inhottavan linnun asuinpaikka. [3] Kaikki kansat ovat juoneet runsaasti hänen haureutensa viiniä; jokainen maan päällä oleva kuningas on haureillut hänen kanssaan, ja jokainen kauppias on rikastunut hänen irstailunsa kautta." [4] Toinen ääni puhui taivaasta; kuulin sen sanovan: **"Tulkaa ulos, minun kansani, pois hänen luotaan, jotta ette joutuisi osallisiksi hänen rikoksistaan ja joutuisi kärsimään samoja vitsauksia**. [5] Hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on ottanut hänen rikoksensa huomioon: kohdelkaa häntä niin kuin hän on kohdellut muita. [6] Hänelle on maksettava kaksinkertainen määrä siitä, mitä hän on vaatinut. Hänelle on annettava kaksinkertaisen vahva malja omasta seoksestaan. [7] Jokaiselle hänen loistokkuudestaan ja irstailustaan on vastattava kidutuksella tai tuskalla. "Minä istun valtaistuimella kuningattarena", hän ajattelee; "en ole leski enkä tule koskaan kokemaan menetystä." [8] Siksi yhdessä päivässä vitsaukset lankeavat hänen päälleen: tauti, suru ja nälänhätä. Hänet poltetaan maan tasalle. Herra Jumala, joka on tuominnut hänet, on mahtava." [9] "Maailman kuninkaat, jotka ovat haureudelle antautuneet hänen kanssaan ja pitäneet orgioita hänen kanssaan,

surevat ja itkevät häntä. He näkevät savun, kun hän palaa, (Ilmestyskirja 18:1–9, NJB)

Sakarjan kirjassa Raamattu varoittaa tulevasta Babylonista ja osoittaa, että todellinen yhtenäisyys toteutuu vasta Jeesuksen paluun *jälkeen*:

> [10] Varo! Varo! Pakene pohjoisen maasta – sanoo Herra – sillä minä olen hajottanut teidät taivaan neljään tuuleen – sanoo Herra. [11] Varo! Pakene, **Siion,** sinä**, joka nyt asut Babylonin tyttären kanssa!**
>
> [12] Sillä Herra Sebaot sanoo näin, sillä Kirkkaus on antanut minulle tehtäväksi
>
> minut puhumaan kansoista, jotka ovat ryöstäneet sinut: 'Joka sinuun koskee, se koskee minun silmäterääni.' [13] Katso, minä heilutan kättäni heidän ylleen, ja heidät ryöstävät ne, joita he ovat orjuuttaneet." Silloin te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut! [14] Laulakaa, riemuitkaa, Siionin tytär, sillä nyt minä tulen asumaan teidän keskuuteenne – sanoo Herra! [15] Ja sinä päivänä monet kansat kääntyvät Herran puoleen. Kyllä, heistä tulee hänen kansansa, ja he asuvat teidän keskuudessanne. Silloin te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne! [16] Herra ottaa Juudan, osansa Pyhässä maassa, omakseen ja tekee jälleen Jerusalemin valituksi kaupungikseen. (Sakarja 2:10–16, NJB; huom. KJV/NKJV-versioissa jakeet on lueteltu nimellä Sakarja 2:6–12)

Vaikka yhteistyö tietyissä asioissa voi olla hyvä asia, ne ekumeenisen ja uskontojenvälisen liikkeen piirteet, joita YK, Vatikaani, monet protestantit ja itäortodoksiset johtajat edistävät, tuomitaan selvästi Raamatussa, eikä niitä tulisi kannustaa. Jeesus varoitti niistä, jotka *väittävät* seuraavansa Häntä ja jotka "harhauttavat monia" (Matteus 24:4–5). Suuri osa ekumenismista liittyy Ilmestyskirjan 6:1–2:n ensimmäisen sinetin avaamiseen, joka tunnetaan myös Ilmestyskirjan "valkoisena ratsastajana" (joka EI ole Jeesus) ja Ilmestyskirjan 17. luvun porttona.

Sakarjan tavoin myös apostoli Paavali opetti, että todellinen uskon ykseys toteutuu vasta Jeesuksen paluun *jälkeen*:

13 kunnes me kaikki saavutamme ykseyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa ja tulemme täydelliseksi ihmiseksi, täysin kypsiksi, Kristuksen täyteyden mukaisesti. (Efesolaiskirje 4:13, NJB)

Ne, jotka uskovat tämän ykseyden toteutuvan ennen Jeesuksen paluuta, ovat väärässä. Itse asiassa, kun Jeesus palaa, Hänen on tuhottava niiden kansakuntien ykseys, jotka kokoontuvat Häntä vastaan:

11:15 Silloin seitsemäs enkeli puhalteli trumpettiinsa, ja taivaassa kuului ääniä, jotka huusivat: ”Maailman valtakunta on tullut meidän Herramme ja hänen Kristuksensa valtakunnaksi, ja hän hallitsee ikuisesti ja ikuisesti.” 16 Jumalan edessä valtaistuimillaan istuvat kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät kasvoilleen ja koskettivat otsallaan maata palvoen Jumalaa 17 sanoen: ”Me kiitämme sinua, Kaikkivaltias Herra Jumala, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi haltuusi ja aloittanut hallituskautesi.” 18 Kansat olivat levottomina, ja nyt on tullut aika sinun kostollesi ja kuolleiden tuomitsemiselle sekä palkitsemiselle palvelijoillesi profeetoille, pyhille ja niille, jotka pelkäävät sinun nimeäsi, niin pienille kuin suurillekin. On tullut aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata.” (Ilmestyskirja 11:15–18, NJB)

19:6 Ja kuulin ääniä, jotka tuntuivat olevan valtavan joukon ääniä, kuin meren pauhu tai suuri ukkosen jyrinä, ja ne vastasivat: ”Halleluja! Meidän Herramme, Kaikkivaltiaan Jumalan, valtakunta on alkanut; . . . 19 Sitten näin pedon, ja kaikki maan kuninkaat ja heidän joukkonsa olivat kokoontuneet taistelemaan Ratsastajaa ja hänen joukkojaan vastaan. 20 Mutta peto otettiin vangiksi yhdessä sen väärän profeetan kanssa, joka oli tehnyt ihmeitä pedon puolesta ja niiden avulla pettänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat palvoneet sen patsasta. Nämä kaksi heitettiin elävänä tuliseen rikkijärveen. 21 Kaikki muut surmattiin Ratsastajan miekalla, joka tuli hänen suustaan, ja kaikki linnut syövät kyllikseen heidän lihastaan . . . 20:4 Sitten näin valtaistuimia, joille he istuivat, ja heille annettiin valta tuomita. Näin kaikkien niiden sielut, jotka oli mestattu, koska he olivat todistaneet Jeesuksesta ja saarnanneet Jumalan sanaa, sekä niiden, jotka

> kieltäytyivät palvomasta petoa tai sen patsasta eivätkä suostuneet ottamaan merkkiä otsaansa tai käsiinsä; he heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta. (Ilmestyskirja 19:6,19–21; 20:4, NJB)

Huomaa, että Jeesuksen on tuhottava Häntä vastaan yhdistyneet maailman armeijat. Sitten Hän ja ensimmäisen ylösnousemuksen pyhät hallitsevat. Silloin syntyy todellinen uskon ykseys. Valitettavasti monet kuuntelevat vääriä saarnaajia, jotka vaikuttavat hyviltä, mutta eivät ole sitä, kuten apostoli Paavali varoitti (2. Korinttolaiskirje 11:14–15). Jos useammat ymmärtäisivät aidosti Raamattua ja Jumalan valtakunnan evankeliumia, vähemmän ihmisiä taistelisi Jeesusta vastaan Hänen palatessaan.

7. Miksi Jumalan valtakunta?

Vaikka ihmiset mielellään ajattelevat olevansa niin älykkäitä, ymmärryksellämme on rajansa, mutta Jumalan ”ymmärrys on ääretön” (Psalmi 147:5).

Siksi tämän planeetan korjaaminen vaatii Jumalan puuttumista asiaan.

Vaikka monet uskovat Jumalaan, valtaosa ihmisistä ei ole halukas tekemään sitä, mitä Hän sanoo, eikä elämään niin kuin *Hän* todella ohjaa. Huomaa seuraavaa:

> 8 Hän on näyttänyt sinulle, ihminen, mikä on hyvää; ja mitä Herra vaatii sinulta, paitsi että teet oikeuden, rakastat laupeutta ja vaellat nöyryydessä Jumalasi edessä? (Miika 6:8)

Kulkeminen nöyryydessä Jumalan *kanssa* ei ole asia, johon ihmiskunta on todella ollut valmis. Aadamin ja Eevan ajoista lähtien (1. Mooseksen kirja 3:1–6) ihmiset ovat päättäneet luottaa itseensä ja omiin prioriteetteihinsa Jumalan prioriteettien sijaan, Hänen käskyistään huolimatta (2. Mooseksen kirja 20:3–17).

Sananlaskujen kirja opettaa:

> 5 Luota Herraan koko sydämestäsi, äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi; 6 tunnusta Hänet kaikissa teissasi, niin Hän ohjaa sinun polkusi. 7 Älä pidä itseäsi viisaana; pelkää Herraa ja vältä pahaa. (Sananlaskut 3:5–7)

Silti useimmat ihmiset eivät todella luota Jumalaan koko sydämestään eivätkä odota, että Hän ohjaisi heidän askeleitaan. Monet sanovat tekevänsä, mitä Jumala haluaa, mutta eivät tee sitä. Ihmiskunta on joutunut Saatanan harhaanjohtamaksi (Ilm. 12:9) ja on langennut maailman himojen ja ”elämän ylpeyden” valtaan (1. Joh. 2:16).

Siksi monet ovat keksineet omia uskonnollisia perinteitään ja maallisia hallituksiaan, koska he luulevat tietävänsä parhaiten. He eivät kuitenkaan tiedä (ks. Jeremia 10:23), eivätkä useimmat tule todella katumaan.

Siksi ihmiskunta tarvitsee Jumalan valtakuntaa (ks. Matteus 24:21–22).

Tarkastellaan autuaaksijulistuksia

Yksi tunnetuimmista Jeesuksen lausumista oli autuaat, jotka Hän lausui *Vuorisaarnassaan*.

Huomaa muutamia Hänen sanoistaan:

> 3 ”Autuaat ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. 4 Autuaat ovat surulliset, sillä heidät lohdutetaan. 5 Autuaat ovat sävyisät, sillä he perivät maan. 6 Autuaat ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan. 7 Autuaat ovat armeliaat, sillä he saavat armon. 8 Autuaat ovat puhtaat sydämestä, sillä he saavat nähdä Jumalan. 9 Autuaat ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi. 10 Autuaat ovat ne, joita vainotaan vanhurskauden tähden, sillä heille kuuluu taivasten valtakunta. (Matteus 5:3–10)

Juuri Jumalan valtakunnassa (ks. Markus 4:30–31), jota Matteus usein kutsuu taivasten valtakunnaksi (ks. Matteus 13:31), nämä siunatut lupaukset täyttyvät. Juuri Jumalan valtakunnassa täyttyy lupaus siitä, että sävyisät perivät maan ja puhtaat sydämiset näkevät Jumalan. Odottakaa innolla hyvää uutista Jumalan valtakunnan siunauksista!

Jumalan tiet ovat oikeat

Totuus on, että Jumala on rakkaus (1. Joh. 4:8, 16) eikä Jumala ole itsekäs. Jumalan lait osoittavat rakkautta Jumalaa kohtaan ja rakkautta lähimmäistämme kohtaan (Mark. 12:29–31; Jaak. 2:8–11). Maailman tiet ovat itsekkäitä ja päättyvät kuolemaan (Room. 8:6).

Huomaa, että Raamattu osoittaa, että todelliset kristityt noudattavat käskyjä:

> 1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös Häntä, joka on Hänestä syntynyt. 2 Tästä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme

> Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjään. [3] Sillä tämä on Jumalan rakkaus, että noudatamme Hänen käskyjään. Eivätkä Hänen käskynsä ole raskaita. (1. Johanneksen kirje 5:1–3)

Kaikki Jumalan ”käskyt ovat vanhurskautta” (Psalmi 119:172). Hänen tiensä ovat puhtaat (Titus 1:15). Valitettavasti monet ovat hyväksyneet erilaisia muotoja ”laittomuudesta” eivätkä ymmärrä, että Jeesus EI tullut kumoamaan lakia tai profeettoja, vaan täyttämään ne (Matteus 5:17) selittämällä niiden todellisen merkityksen ja laajentamalla niitä pidemmälle kuin monet ajattelivat (esim. Matteus 5:21–28). Jeesus opetti, että ”joka niitä noudattaa ja opettaa, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa” (Matteus 5:19) (termit ’Jumalan valtakunta’ ja ’taivasten valtakunta’ ovat keskenään vaihdettavissa).

Raamattu opettaa, että usko ilman tekoja on kuollut (Jaakobin kirje 2:17). Monet väittävät seuraavansa Jeesusta, mutta eivät usko todella Hänen opetuksiinsa (Matteus 7:21–23) eivätkä jäljittele Häntä niin kuin heidän pitäisi (vrt. 1. Korinttolaiskirje 11:1). ”Synti on lain rikkomista” (1. Johanneksen kirje 3:4, KJV) ja kaikki ovat tehneet syntiä (Roomalaiskirje 3:23). Raamattu kuitenkin osoittaa, että armo voittaa tuomion (Jaakobin kirje 2:13), sillä Jumalalla on todellakin suunnitelma kaikille (ks. Luukkaan evankeliumi 3:6).

Ihmisten ratkaisut, jotka poikkeavat Jumalan tavoista, eivät toimi. Tuhatvuotisessa valtakunnassa Jeesus hallitsee ”rautaisella sauvalla” (Ilm. 19:15), ja hyvä vallitsee, kun ihmiset elävät Jumalan tavan mukaan. **KAIKKI maailman ongelmat johtuvat siitä, että tämän maailman yhteiskunnat kieltäytyvät tottelemasta Jumalaa ja Hänen lakiaan**. Historia osoittaa, ettei ihmiskunta kykene ratkaisemaan yhteiskunnan ongelmia:

> [6] Sillä lihallinen mieli on kuolema, mutta hengellinen mieli on elämä ja rauha. [7] Sillä lihallinen mieli on vihollisuutta Jumalaa vastaan; se ei ole alistunut Jumalan lakiin, eikä se todellakaan voi olla. [8] Niinpä ne, jotka elävät lihassa, eivät voi olla Jumalalle mieluisia. (Roomalaiskirje 8:6–8)

Kristittyjen tulee keskittyä hengelliseen, ja katumuksen ja kasteen jälkeen heille annetaan Jumalan Henki, jotta he voivat tehdä niin tässä ajassa (Roomalaiskirje 8:9), henkilökohtaisista heikkouksistamme huolimatta:

> [26] Sillä te näette, veljet, kutsumuksenne: ei ole kutsuttu monta lihallisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta ylhäistä. [27] Mutta Jumala on valinnut maailman typerät, jotta viisaat joutuisivat häpeään, ja Jumala on valinnut maailman heikot, jotta mahtavat joutuisivat häpeään; [28] ja maailman halveksitut ja hyljeksityt Jumala on valinnut, ja ne, joita ei ole, jotta ne, joita on, tulisivat tyhjäksi, [29] jotta kukaan liha ei kerskaisi Hänen edessään. [30] Mutta te olette Hänen kauttaan Kristuksessa Jeesuksessa, joka tuli meille Jumalan viisaudeksi – ja vanhurskaudek iksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi – [31] jotta, kuten on kirjoitettu: ”Joka kerskaa, kerskatkoon Herrassa.” (1. Korinttilaisille 1:26–31)

Kristittyjen tulee ylpeillä Jumalan suunnitelmasta! Me vaellamme nyt uskossa (2. Korinttolaiskirje 5:7), katsomme ylöspäin (Kolossalaiskirje 3:2) uskossa (Heprealaiskirje 11:6). Meidät siunataan, kun pidämme Jumalan käskyt (Ilmestyskirja 22:14).

Miksi juuri Jumalan valtakunnan evankeliumi?

Protestantit ovat taipuvaisia ajattelemaan, että kun he ovat kerran ottaneet Jeesuksen vastaan pelastajanaan, he ovat etsineet Jumalan valtakuntaa. Roomalaiskatolilaiset uskovat, että kastetut, jopa vauvat, ovat astuneet kirkkoonsa, joka on heille valtakunta. Roomalaiskatolilaiset ja itäortodoksit ajattelevat yleensä, että sakramenttien jne. kautta he etsivät Jumalan valtakuntaa. Vaikka kristittyjen tulee kastaa itsensä, kreikkalais-roomalais-protestantit katsovat yleensä maailmaan ratkaisun ihmiskunnan ongelmiin. Heillä on taipumus keskittyä maallisiin asioihin (vrt. Roomalaiskirje 8:6–8).

Jumalan valtakunnan etsiminen ensisijaisesti (Matteus 6:33) on oltava kristittyjen elinikäinen tavoite. Tavoite, jossa ratkaisuja ei etsitä maailmasta, vaan Jumalasta ja Hänen teistään. Jumalan valtakunnan hyvä uutinen muuttaa elämämme.

Raamattu sanoo, että kristityt hallitsevat Jeesuksen kanssa, mutta ymmärrätkö, että se tarkoittaa, että todelliset kristityt todella hallitsevat kaupunkeja? Jeesus opetti:

> 12 ”Eräs aatelismies lähti kaukaiseen maahan ottamaan itselleen valtakunnan ja palaamaan takaisin. 13 Niinpä hän kutsui kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen minaa ja sanoi heille: ’Käykää kauppaa, kunnes tulen.’ 14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä lähetystön sanoen: ’Emme halua, että tämä mies hallitsee meitä.’
>
> 15 ”Ja niin kävi, että kun hän palasi, saatuaan
>
> valtakunnan, hän käski kutsua luokseen ne palvelijat, joille hän oli antanut rahan, jotta hän saisi tietää, kuinka paljon kukin oli ansainnut kaupankäynnillä. 16 Silloin tuli ensimmäinen ja sanoi: ’Herra, sinun minasi on tuottanut kymmenen minaa.’ 17 Ja hän sanoi hänelle: ’Hyvin tehty, hyvä palvelija; koska olet ollut uskollinen vähässä, sinulla on valta kymmenen kaupungin yli.’ 18 Ja toinen tuli, sanoen: ’Herra, sinun minasi on tuottanut viisi minaa.’ 19 Samoin hän sanoi hänelle: ’Sinäkin hallitse viittä kaupunkia.’ (Luukas 19:12–19)

Ole uskollinen siinä vähässä, mitä sinulla nyt on. Kristityillä on mahdollisuus hallita todellisia kaupunkeja todellisessa valtakunnassa. Jeesus sanoi myös: ”Minulla on palkkani mukanani, jotta voisin antaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan” (Ilm. 22:12). Jumalalla on suunnitelma (Job 14:15) ja paikka (Joh. 14:2) niille, jotka todella vastaavat Häneen (Joh. 6:44; Ilm. 17:14). Jumalan valtakunta on todellinen, ja sinäkin voit olla osa sitä!

Vuoden 2016 alussa *Science*-lehdessä julkaistiin artikkeli otsikolla ”The power of crowds”, jossa todettiin, että tekoäly ja joukkoistaminen voisivat ratkaista ihmiskuntaa vaivaavat ”pahat ongelmat”. Artikkelissa ei kuitenkaan ymmärretty, mitä pahuus on, puhumattakaan siitä, miten se voitaisiin ratkaista. Myöhemmin esiin tulleet tekoälyohjelmat eivät todellakaan ole ratkaisseet maailman ongelmia.

Yhteistyö, ellei se noudata Jumalan todellisia teitä, on tuomittu epäonnistumaan 21. vuosisadalla yhtä varmasti kuin se oli tuomittu epäonnistumaan jo suuren vedenpaisumuksen jälkeen, kun ihmiskunta teki yhteistyötä rakentaakseen epäonnistuneen Baabelin tornin (1. Mooseksen kirja 11:1–9).

Maailman ongelmia, esimerkiksi Lähi-idässä (huolimatta odotettavissa olevista väliaikaisista eduista, esim. Daniel 9:27a; 1. Tessalonikalaiskirje 5:3), eivät ihmiset ratkaise – tarvitsemme Jumalan valtakunnan rauhaa (Roomalaiskirje 14:17).

Kansainvälisen terrorismin ongelmia ei, odotetuista eduista huolimatta, ratkaise (vrt. Hesekielin kirja 21:12) Yhdistyneiden Kansakuntien harhaanjohdetut jäsenet (vrt. Ilmestyskirja 12:9) – tarvitsemme Jumalan valtakunnan iloa ja lohtua.

Ympäristöongelmia EI ratkaista kansainvälisellä yhteistyöllä, sillä maailman kansakunnat auttavat tuhoamaan maan (Ilm. 11:18), vaan ne ratkaistaan Jumalan valtakunnan toimesta.

Seksuaalisen moraalittomuuden, abortin ja ihmiskehon osien myynnin ongelmia ei ratkaise Yhdysvallat (ks. Ilm. 18:13), vaan Jumalan valtakunta.

Yhdysvaltojen, Ison-Britannian ja monien muiden maiden valtava velka ei ratkea kansainvälisen välitystoiminnan avulla, vaan viime kädessä (tuhojen jälkeen, kuten Habakuk 2:6–8 sanoo) Jumalan valtakunnan kautta.

Tietämättömyyttä ja väärää kasvatusta ei ratkaise YK – tarvitsemme Jumalan valtakuntaa. Uskonnollisia kiistoja ei todellisuudessa ratkaise mikään ekumeeninen tai uskontojen välinen liike, joka hyväksyy pelastuksen ilman Raamatun todellista Jeesusta. Synti on MAILMAN SUURIN ONGELMA, ja sen vuoksi tarvitsemme Jeesuksen uhrausta ja Hänen paluutaan Jumalan valtakuntaan. Nykyaikaisella lääketieteellä ei ole kaikkia vastauksia ihmisten terveyteen – tarvitsemme Jumalan valtakuntaa.

Nälkäongelmia ei ratkaista geenimuunnelluilla organismeilla, jotka asettavat osia maailmaa nälänhädän vaaraan mahdollisten massiivisten satovajeiden vuoksi – tarvitsemme Jumalan valtakuntaa.

Afrikan, Aasian ja muiden alueiden laajamittainen köyhyys, vaikka se hyötyisikin jonkin aikaa lopun ajan ”Babylonista” (ks. Ilm. 18:1–19), ei ratkaise köyhyysongelmaa – tarvitsemme Jumalan valtakuntaa. Ajatus siitä, että ilman Jeesusta ihmiskunta voisi luoda utopian tässä ”nykyisessä pahan aikakaudessa”, on väärä evankeliumi (Gal. 1:3–10). Tarvitsemme Jumalan valtakuntaa.

Jumalan valtakunnan tuhatvuotinen vaihe on kirjaimellinen valtakunta, joka perustetaan maan päälle. Se perustuu Jumalan rakkaudellisiin lakeihin, ja sen johtajana toimii rakastava Jumala. Pyhät hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta (Ilm. 5:10; 20:4–6). Tähän valtakuntaan kuuluvat ne, jotka todella kuuluvat Jumalan kirkkoon, mutta missään raamatunkohdassa ei sanota, että Jumalan valtakunta olisi itse asiassa kirkko (roomalaiskatolinen tai muu). Rooman kirkko on vastustanut tuhatvuotista opetusta, ja myöhemmin se vastustaa yhä voimakkaammin Raamatun evankeliumin sanomaa, kun lähestymme loppua. Tämä saa todennäköisesti huomattavaa huomiota tiedotusvälineissä, mikä saattaa auttaa täyttämään Matteuksen 24:14.

Lopullisessa vaiheessaan Jumalan valtakuntaan kuuluu ”Uusi Jerusalem, joka laskeutuu taivaasta Jumalan luota” (Ilm. 21:2), ja sen kasvulle ei tule loppua. Enää ei ole vääryyttä, surua eikä kuolemaa.

Jumalan valtakunnan evankeliumin saarnaaminen ja ymmärtäminen on tärkeä teema Raamatussa. Vanhan testamentin kirjoittajat opettivat siitä. Jeesus, Paavali ja Johannes opettivat siitä. Vanhin Uuden testamentin ulkopuolella säilynyt ”kristillinen” saarna opetti siitä. 200-luvun alkupuolella eläneet kristilliset johtajat, kuten Polykarpos ja Melitos, opettivat siitä. Me *Jatkuvan* Jumalan kirkon ( ) jäsenet opetamme siitä tänäkin päivänä. Muistakaamme, että Jumalan valtakunta on ensimmäinen aihe, josta Raamattu kertoo Jeesuksen saarnanneen (Mark. 1:14–15). Se oli myös se, mistä Hän saarnasi ylösnousemuksensa jälkeen (Apt. 1:3) – ja se on asia, jota kristittyjen tulisi etsiä ensisijaisesti (Matt. 6:33).

Evankeliumi ei koske pelkästään Jeesuksen elämää ja kuolemaa. Jeesuksen ja hänen seuraajiensa opettaman evankeliumin painopiste oli tuleva Jumalan valtakunta. Valtakunnan evankeliumi sisältää pelastuksen

Kristuksen kautta, mutta siihen kuuluu myös opetus ihmisten hallitusten lopusta (Ilm. 11:15).

Muistakaa, että Jeesus opetti, ettei loppu tule, ennen kuin valtakunnan evankeliumi on julistettu maailmalle todistukseksi kaikille kansoille (Matteus 24:14). Ja tuo julistaminen on käynnissä juuri nyt. Haluaisitteko olla mukana tukemassa tätä viimeistä, lopun ajan työtä?

Hyvä uutinen on, että **Jumalan valtakunta on ratkaisu ihmiskunnan kohtaamiin ongelmiin**. Silti suurin osa ihmisistä EI halua tukea sitä, kuulla siitä eikä uskoa sen totuutta. Jumalan valtakunta on ikuinen (Matteus 6:13), kun taas ”tämä maailma on katoava” (1. Korinttilaisille 7:31).

Jumalan valtakunnan todellisen evankeliumin julistaminen on asia, johon me *Continuing* Church of God -seurakunnassa suhtaudumme vakavasti. Pyrimme opettamaan kaikkea, mitä Raamattu opettaa (Matteus 28:19–20), mukaan lukien Jumalan valtakunnan (Matteus 24:14). Odotellessamme tuota valtakuntaa meidän on opittava ja noudatettava Jumalan teitä sekä lohdutettava muita, jotka haluavat uskoa totuuteen.

Eikö sinunkin pitäisi tukea tulevan Jumalan valtakunnan evankeliumin julistamista? Uskotko Jumalan valtakunnan evankeliumiin?

Jatkuu Jumalan kirkko
(Continuing Church of God)

***The Continuing* Church of God's mailing address in the United States** is P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; website www.ccog.org.

***Jatkuvan* Jumalan kirkon (CCOG) verkkosivustot**

CCOG.ASIA Tämä sivusto keskittyy Aasiaan.
CCOG.IN Tämä sivusto on suunnattu intialaista taustaa omaaville.
CCOG.EU Tämä sivusto on suunnattu Eurooppaan.
CCOG.NZ Tämä sivusto on suunnattu Uudelle-Seelannille ja muille, joilla on brittiläistä syntyperää.
CCOG.ORG Tämä on *Continuing* Church of Godin pääsivusto. Se palvelee ihmisiä kaikilla mantereilla. Se sisältää artikkeleita, linkkejä ja videoita.
CCOGCANADA.CA Tämä sivusto on suunnattu kanadalaisille.
CCOGAFRICA.ORG Tämä sivusto on suunnattu afrikkalaisille.
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Tämä on *Continuing* Church of God -kirkon espanjankielinen verkkosivusto.
PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Tämä on *Continuing* Church of God -kirkon Filippiinien verkkosivusto. Sivustolla on tietoa englanniksi ja tagalogiksi.

Uutis- ja historia-sivustot

COGWRITER.COM Tämä verkkosivusto on tärkeä julistustyökalu, ja sieltä löytyy uutisia, oppia, historiallisia artikkeleita, videoita ja profeetallisia päivityksiä.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Tämä on helposti muistettava verkkosivusto, jolla on artikkeleita ja tietoa kirkon historiasta.
BIBLENEWSPROPHECY.NET Tämä on englanninkielinen verkkoradiosivusto, joka käsittelee uutisia ja raamatullisia aiheita. BNPI.NET on saatavilla useilla kielillä.

YouTube- ja BitChute-videokanavat saarnoille ja lyhyille saarnoille

Bible**NewsProphecy**-kanava. CCOG:n lyhyiden saarnojen videot.
CCOGAfrica-kanava. CCOG:n sanomat afrikkalaisilla kielillä.
CCOG Animations -kanava, jolla opetetaan kristillisen uskon eri näkökohtia.
CDLIDDSermones-kanava tarjoaa viestejä espanjaksi.
ContinuingCOG-kanava. CCOG:n videosaarnoja.

Kuvassa näkyy muutamia jäljellä olevia tiiliä (sekä myöhemmin lisättyjä) rakennuksesta Jerusalemissa, jota joskus kutsutaan Cenacleksi, mutta jota kuvataan paremmin nimellä Jumalan kirkko Jerusalemin Läntisellä kukkulalla (nykyisin nimeltään Siionin vuori):



Tämän uskotaan olleen paikka, jossa sijaitsi kenties varhaisin todellinen kristillinen kirkko. Rakennus, jossa Jeesuksen ”Jumalan valtakunnan evankeliumia” olisi saarnattu. Tämä oli rakennus Jerusalemissa, jossa opetettiin Jumalan valtakunnan evankeliumia.

Tästä syystä me myös kiitämme Jumalaa lakkaamatta, sillä... te, veljet, olette tulleet Jumalan seurakuntien jäljittelijöiksi, jotka Juudeassa ovat Kristuksessa Jeesuksessa. (1. Tessalonikalaiskirje 2:13–14)

Taistelkaa innokkaasti sen uskon puolesta, joka kerran ja lopullisesti on annettu pyhille. (Juudaksen kirje 3)

Hän (Jeesus) sanoi heille: ”Minun on julistettava Jumalan valtakuntaa myös muille kaupungeille, sillä tätä varten minut on lähetetty.” (Luuk. 4:43)

Mutta etsikää Jumalan valtakuntaa, niin kaikki nämä asiat lisätään teille. Älkää peljätkö, pieni lauma, sillä teidän Isänne on mielissään antaa teille valtakunta. (Luuk. 12:31-32)

Ja tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu. (Matteus 24:14)